

“takacak mısın?”

delora başını sallayarak gülümser ve yüzüğü hala parmağında, ofisten çıkarken ewan ikisini görür
“yukarda olay varmış..”

ikisi neymiş diye sorarken ewan elini sallar

“hava tanrıçası-“

“charlize..”

ewan delorayı onaylar

“damien’ı öpmüş..”

“ve sen bunu nasıl biliyorsun?”

“andreayla sienna konuşurken duydum..”

“onlar nereden öğrenmiş-“

“ne bileyim!?”

“damien general olan mı?”

“hayır çöpçü olan..”

delora gülmekten karnına ağrıları girdiğini söylerken karnına koyduğu elinde parlayan kocaman taş
ewan’ın gözlerini alır

“o bir nedir?”

“yüzük?”

“gerçekten mi?”

delora gülümseyerek evet derken ewan colm’a bir çift gri bakış saplar, genç adam da gülümserken
ewan’ın ifadesi yumuşar

“gerçekten?”

ikisi de başlarını sallarken ewan ellerini kaldırarak onlardan sıyrılır

“diğerlerine söylediğinizde ben ortalarda olmayayım..”

“yukarı çık! Belki charlize seni de öper!”

ewan da bütün içtenliğiyle *güler* ve yoluna devam ederken delora ellerini çırparak yoluna devam ediyor ve sıradaki talihliyi arıyordur..

damien üst lobiye geçmiş, ordan oreona geçerek ewanı arayacakken biri onu ensesinden yakalar,
yanında onunla beraber oreona girerken konuşur

“damien senden bir şey isteyeceğim-“

“neden korkuyorum?” john gülerken onunla beraber yürürken açıklar

“bir adam var, scott, bir ajan, daha hayatının baharında, bana kafa tutmak aptallığında bulundu,-“

“akıllı adam yani-“ john gülümserken kapıyı iter, damien girerken john da girer, ikisi koridorlarda
ilerliyorken john devam eder

“ona dedim ki damien benim sevgilim-“ damien ona dönerken john kaşını kaldırır

“lütfen? *lütfe*n lütfe..” damien *john* diyorken john *lüüüütfe*n diye sırnaşmaya devam eder

“ben senin hayatını kurtardım!”

“inan, pişmanım..” john yaşasın derken damien iç çekerek önüne döner, yola devam eder..

“cuslov?”

calis aralık kapıdan başını sokarak odaya bakarken genç kadın sağ taraftaki koltukta uzanmış, elleri
yanağının altında, bacaklarını da kendine çekmiş, uyuyorken genç adam gülümser, biraz daha onu
izlerken cuslov kaşlarını çatarak derin bir nefes alır ve irkilerek uyanırken calis onun daha da
korkmaması için ses çıkarır

“cuslov..”

genç kadın yine de irkilerek başını kaldırırken genç adamı görünce rahatlar

“ne kadar zamandır uyuyorum?”

“çok değil.. ayrıca istersen odana git, şimdilik senlik bir şey yok..”

cuslov önemli değil diyerek kalkar ve ayakkabılarına şöyle bir bakıp vazgeçer ve çıplak ayaklarla
ofiste yürürken esniyor, iki eliyle saçlarını toplar, bilgisayarına şöyle bir bakıp tekrar doğrulurken
calis hala onu izliyordur, ikisi göz göze geldiklerinde genç adam konuşur

“ruhun yorgun cuslov..”

genç kadın bir an kalakalırken calis içeri girerek kapıyı kapatır, tekrar ona dönerken devam eder

“ve o yorgunluk koltuklarda bir kaç dakika uyuyarak geçecek bir yorgunluk değil, biliyorsun..”

cuslov saçlarını bırakırken derin bir nefes alır

“dayanmaya çalışıyorum calis, uyursam uyanamam..”

calis başını sallarken masanın etrafından her adımda cuslov’a yaklaşıyordur, genç kadın onu izliyorken gülümser

“bir şey yapacaksın..”

calis de gülümserken cuslov bir adım geri atar, ama calis uzanarak onu yakalar ve kendine çekerken cuslov gözlerini kapatarak gülümsüyor ve genç adamın öpüşüne karşılık veriyordur..

andrea ve scott koridorlarda yürüyor, andrea yolunu unutmamaya çalışırken siennayla çakışır, genç kadın feryat eder

“kayboldum!”

andrea gülerken scott yolu anlatacağını söylüyordur, elini kaldırarak sağları ve solları söylerken o sırada damien ve john içeri girer, bayanlar gülümserken scott lafını böler, damien konuşur

“hanımlar.. kaptanı arıyorum, ofis düzeninizi daha alamadım, nerde acaba?”

andrea geri dönerek yolu belirtir, konuşur

“şu taraftan gitti-“ damien teşekkür ederken o tarafa gider, john onun bileğine asılıp çevirirken mırıldanır

“geç kalma..” ve dudaklarını örterken siennanın gözleri büyür, scottun ağzı açılırken andrea eli karnında, onlara bakar, damien johnu hafifçe ısırır ve bıraktırır, dönüp uzaklaşırken john gülümseyerek onun arkasından bakar, sonra üçlüye dönerken konuşur

“edward nerede?”

sienna derhal dönerek diğer tarafı gösterirken john o tarafa gider, kızlar scotta bakar..

SOUNDTRACK FUNDAMENTAL – PLAYGROUND

norman oreon kapısının önünde, sorar

“hazır mıyız gençler?”

arkasındaki gençler sabırsız, heyecanlı, hazır olduklarını söylerken genç adam iki kanatlı kapıyı iter, ve merkez masa oreon kısmına girerken suratlar sırtır..

eidan yolun ortasında durmuş, gözleri kapalı, ellerini iki yana açmışken franco inler

“eidan, yolu transa geçerek bulamazsın, aksine benim kafamı deliyorsun-“

“şişt!”

franco iç çekerek dikleşir ve ben gidiyorum derken yola düşer, o sırada köşeden çıkan siennayla çarpışırken sienna gülüyor, özür dilerken franco kızarmış kızlara bakar, ne olduğunu sorarken eidan da damlar, andrea gülüyor, siennayla kontrol edemiyorlarken scott geriden geliyor, konuşur

“john ve damien sevgililermiş..”

franco *efendim* derken eidan kalp krizi geçiriyordur, sienna kıkırdarken konuşur

“önümüzde öpüştüler!” franco şoka girerken eidan gülerek sorar

“nasıl? böyle çıt diye mi, yoksa harbi harbi mi-“

“harbi harbi! geç kalma diye çekti öptü, ısırdığını gördüm!”

andrea gülümseyerek başını sallıyorken franco mırıldanır

“güzel bir görüntü değil yalnız..”

scott da sonunda bir yandaş bulurken andrea gülümseyerek ona sarılır, konuşur

“hala erkeklerden hoşlanıyorum, ama iki tanesi de hoş hani..”

scott heylerken eidan gülüyordur, sienna yürürken neşeyle konuşur

“masanın böyle olduğunu duymuştum,-“

“gay mı?” sienna gülerken ortak ofislere sonunda çıkmayı başarmış, yaşasın derken eidan yolu *onun* bulduğunu söylüyordur, franco onun kafasına vururken john edwardın ofisinden çıkıyordur, kızlar onu görünce dikleşirken eidan adamı süzer, franco da ajana bakıyorken john bakışları hissetmiş, ona ilerlerken franco da aynı adımlarla geriler, scott o tarafa giderken john ona elini kaldırır, francoyla burun buruna, mırıldanır

“bak radar.. eğer bir daha bana baktığını görürsem düşünceleri nerenden duyuyorsan oranı kopartırım, anladın mı? garagastan yazılı belge getirmedığın sürece bu bakışları bir daha üzerimde görmeyeceğim..”

franco olur derken eidan kaşlarını çatmıştır, john gerilerken konuşur

“ellen, edward seni görmek istiyor..”

scott diğerlerine bakar, sonra edwardın ofisine giderken kapı kapanınca john kızlara döner, gülümser

“nasıl, süperim değil mi?”

sienna dayanamayarak gülerken john ona kolunu uzatır, andreayı da öbür koluna takıp götürürken franco duvara dayanmış, duruyor, eidansa uzaklaşan sarışına bakıyordur, mırıldanır

“bir adam nasıl hem gay olup hem de kadınları yanında sürükler, bunu gördünüz..”

franco gözlerini kapatarak öne eğilirken eidan ona döner ve elini başına koyar, iç çekerken franco mızırdanır..

latty yüzüğe bakarak çığlığı son anda engellerken gülerek konuşur

“ne zaman- nerede- boşver anlatmayın, ne zaman evleniyorsunuz?!”

delora gülerek jasonla konuşacaklarını söylerken colm gözlerini devirir, latty ve delora sarılmış, sağa sola sallanıyorken latty aaahlar, konuşur

“delia çıldırarak, keşke o da burda olsaydı-“

“o yüzden hemen evlenemeyiz zaten, değil mi delora?”

delora evet derken biraz hüzünlenmiş, konuşur

“hepimiz mutlu olup beraber olmalıyız.. insanlar acı çekiyor..”

latty iç çekerek onun kolunu sıvazlarken üçü ortak ofise çıkarlar, latty gülümser

“hadi masa seçelim..” bu delorayı neşelendirirken ikisi masa seçmeye giderler, colm da kendi ofisini ararken sonunda bulur ve içeri girer, o sırada norman ve çetesi içeri girer, hepsi beyaz alanı inceler..

mia eğilmiş, beyaz bilgisayarda akan yazılara bakarken mırıldanır
“justin görmesin-“ justin neyi görmeyeyim diyerek o tarafa gelir ve o da eğilerek ekrana bakarken bir an sonra acıyla owlar, mia onun saçlarını okşayarak her teknisyenin hata yapabileceğini söylerken kate bir kalemi çok beğenmiştir, norman çalabileceğini söylerken kate bir an kabul edecek olur ama sonra vazgeçer, konuşur
“james uslu olmamızı söyledi..”
mia gayet usluyuz derken arkada sürüklenmiş charlize konuşur
“ben burayı sevmedim, çok beyaz..”
norman ona döner ve gülümserken cevaplar
“gel charlize.. gel tatlım..”
ve onu belinden tutup ortalara getirir, etrafı gösterir
“bak bir sürü eşya, hepsi onlara ait.. incele, bak, ez, tırmıkla..”
charlize memnun olmazken norman onun saçlarını düzeltir, yakasını dikleştirir, mırıldanır
“mahvedebileceğin bir hayat arıyorsun, değil mi?”
charlize başını sallarken norman gülümser, etrafına bakarken konuşur
“james kraliçeden bahsediyordu-“ kate hayır derken charlize niye der, genç kadın cevaplar
“kraliçe güçsüzse, charlize onu parçalar.. yazık..”
norman da evet yazık derken konuşur
“sana verdikleri kız vardı, o ne oldu?”
charlize iç çekerken o sırada lorelai açık kapıdan girer, şakır
“buldum!”
justin gülerek onu tebrik ederken lorelai gülümser, etrafına bakarak yürüyor, konuşur
“ne kadar güzel bir yer, bembeyaz, çok şık..”
charlize gözlerini devirirken kate ona kalemi gösterir, genç kadın aalayarak o tarafa gider, charlize sıkılır..

lorelai iskemlelerden birine tüm şıklığıyla oturmuş, ayağını sallıyorken elinde cici kalem, konuşur
“senin neyin var?”
charlize ayakta, bir masadaki kağıtları parmağının ucuyla karıştırıyorken cevaplar
“evimi özledim.. istemiyorum ben burayı, hastalar insan bile değil.. antonio gelmemi rica etti..”
“sen de kabul ettin.. ne vefakar cefakar eşsin..”
charlize ona bir bakış atar, lorelai mırıldanır
“sadece kocan istedi diye gelmen.. charlize muhteşem bir kadınsın-“
“kes tamam, ben de istedim..” lorelai sırtarak kalemi hafifçe dişlerken charlize önüne döner,
norman ofis kapılarını sayıyordur, kate mırıldanır
“neden ortak bir sistem kullanmıyorlar? önemli insanların birbiriyle temasta olması gerekir..”
justin bilgisayarda, hatayı düzeltiyorken cevaplar
“herkes hatalarla büyür.. merkez masa da ilk gün ortak köprüyle kurulmadı..”
lorelai bu konuda yorum yapmazken charlize konuşur
“benim havacı kız nerde-“ parmağını şıklatır, bir an sonra sienna şaşkın, orada belirirken onlara bakar, lorelai alkışlarken o da ister, sienna şokla diğerlerine bakarken charlize gülümser..

“ve ben de onu kötü insanlardan korudum.. sonra aşkımız alevlendi..”
sienna çok romantik diyorken andrea da sorar
“hapishanede herkes gay mi?”
“çoğunlukla.. en azından uzun kalınan yerlerde.. ama siz hiç görmezsiniz umarım..”
andrea gülümserken umarım der, o anda *birden* sienna yok olurken andrea şokla o tarafa bakar,
john rahat, mırıldanır
“tanrı çağırdı-“
“nasıl-“ john ona yol verir ve onu ortak ofislere götürürken andrea panik, yola düşer..

latty ortak ofislere girerken birden içerdeki masa elemanlarını görünce durur, delora da dururken colm kaşlarını çatarak mırıldanır
“öbür tarafa mı çıktık?”
latty sanmadığını söylerken o anda sienna yoktan varolur, nereye geldiğine bakarken lorelai el çırpır, o da istediğini söylerken latty ilerler, konuşur

“pardon, neler oluyor?”

norman o tarafa geçerek charlizele arasına dönerken charlize kraliçe bu mu diyor, lorelai uslu olmasını söylerken latty kaşlarını çatır, norman gülümser, konuşur

“sakin olun miss flacil.. bir şeye zarar vermedik-“ colm bilgisayarlardan birinde oturan justini işaret ederken genç adam sırtı onlara dönük, konuşur

“sisteminizde bir hata var, ekran hatası, çok sinirime dokundu da.. bilgilere girmiyorum merak etmeyin, senor regan’a haber verdim..”

colm peki derken yine de senor regana gider, kate tüm şirinliğiyle konuşur

“sizlerle vakit geçirmek için geldik.. james bizi özgür bıraktı, çalışma vaktimiz başlayınca kaynaşmak için vaktimiz olmayacak..”

latty ona bakarken kate gülümser, devam eder

“bir şey yapmadık kraliçe flacil.. oreona saygımız yerinde..”

latty de o sırada bir kraliçeyle konuştuğunu hatırlarken dikleşir, gülümser

“doğru, elbette.. şüphe etmedim, şaşırdım..” kate elbette derken deloraya döner ve gülümser

“nasıl oldun? yüzüne renk gelmiş-“ delora yüzüğünü gösterir, kate gözleri büyüterek onun elini yakalar ve heyecanla konuşur

“muhteşem! gerçekten muhteşem, çok mutlu oldum delora-“ ve ona atılıp sarılırken latty ikisine bakar, norman gülümserken döner ve lorelai’a göz kırparken o da izin verilmiş, kalkar, o tarafa gider, delora tüm neşesiyle ona da yüzüğünü gösterirken lorelai çok sevinmiş, gülümser

“çok mutlu oldum, sevgin hissediliyor, hatta bir hediye vereyim-“ norman, mia, justin, kate ve charlize derhal *lorelai* derken genç kadın aldırılmaz, düşünüyor, bir an sonra konuşur

“kardeşimle konuşacağım, hemen haber vermeliyim, benim hediyemin bir anlamı yok, sevginiz zaten oturmuş, kardeşim özel bir şeyler verir- lorenia!” delora gerek yok miss michiou diyorken bir an sonra loret orada belirmiş, elinde dosyalar, mırıldanır

“önemli olsa iyi olur- merhaba latty.. neler oluyor?”

lorelai onun koluna girerken gülümser, konuşur

“gel kardeşim.. bak, deloracık nişanlanmış-“ loret yüzüğü görür ve mutlulukla tebrik ederken colm da geri dönüyordur, justine gülümser ve bayanlara giderken lorelai devam eder

“ben de diyordum ki, madem burada bağları güçlendiriyoruz, sen de onlara şık bir hediye ver..”

delora kıpkırmızı olmuşken latty gülümsüyordur, colm şokla son anda yakalamış, deloraya bakar, loret ise gülümserken başını sallar

“olabilir tabii.. isterlerse..” delora gülümserken ona bakar, kate atılır

“deloraya *hiç* unutamayacağı bir gece yaşamasını ver loret!”

delora hızla ona bakarken kraliçe mcdermott lorete bakıyordur, colm da kate’e bakıyorken loret kate’e döner, sonra gülümser ve çifte döner

“evet, bu çok manalı.. bundan sonraki seksiniz sevginiz sürdükçe hiç unutamayacağınız bir birliktelik olacak..” kate gülümser, başını sallarken lorelai da mutlu olmuştur, loret de madem buraya geldim, işleri halledeyim diyerek tekrar tebrik eder ve ofislere uzaklaşırken lorelai charlize’in yanına giderek ne güzel bir iş yaptığını söyler, delora ise kate’e dönmüş, gülümser

“teşekkür ederim..” kate ne demek derken gülümsüyor, konuşur

“loret çok cici, istediğinde sana yardım eder-“

“hayır, yani.. *teşekkür* ederim..” kate gülümseyerek onun ellerini birleştirir, tutarken cevaplar

“*bir şey değil* delora.. gördüklerini görmüyorum, hissettiklerini tatmıyorum, ama korkunu biliyorum.. tutunacak bir şeye ihtiyacın var..”

delora gözleri dolmuş, gülümser, kate de gülümser ve ona sarılırken latty hala aynı noktada, *kraliçe mcdermott*’u izliyorken kate gülümseyerek ona el sallar, latty de hafifçe gülümserken geri selam verir..

ewan ve damien ortak ofislere dönerken ewan masanın burayı bastığını görünce durur, damien yanında sakin, konuşur

“masamız çok dost canlısıdır, hepimiz sizleri tanımak istiyoruz..”

ewan sessiz, iç çekerken mırıldanır

“eskiden bu kadar dost canlısı değildiniz..” damien doğru derken cevaplar

“kaptan, hafıza kaybınız beni etkilemiyor..” ewan ona döner, damien açıklar

“son 20yi aşkın senedir hapisteydim, ondan önce de savaşlarda.. siz de kendi savaşlarınızdaydınız, karşılaşmadık bile, karşılaştıysak da bu cephede oldu, sizinle son 100 senedir hiçbir odada karşı karşıya gelmedik, içiniz rahat olsun..”

ewan bunu duyunca derin bir nefes alırken damien gülümser

“bundan sonraki ilişkimiz tamamen bundan sonraya dayalı olacak.. sizi bu halinizle tanıyacağım, siz de beni bu halimle.. ikimizin de önceki hayatları öncede kaldı..”
ewan memnun, başını sallarken damien gülümsüyor, masa elemanlarını göstererek konuşur
“masa büyük işlerle uğraşır.. büyük olaylara dolaşır.. o kadar büyüklüğün ortasında, tutunacak sadece kendisi vardır..”
ewan kalabalığa bakarken damien devam eder
“o yüzden bu kadar içli dışlılar, o yüzden bu kadar dostlar.. o kadar yüksekte sadece onlar var..”
ewan ona dönerken damien mırıldanır
“ve şimdi yeni arkadaşlar buldular.. eve dönmeden önce beraber oyun oynamak istiyorlar, onları oyun parkından atmazsanız anne babalar mutlu olur..”
ewan ona adam gibi davranan bir general bulduğu için mutlu olmuş, gülümserken cevaplar
“sanırım bunu yapabiliriz general..”
damien da gülümser ve o sırada kate ona seslenirken deloranın elini tutmuş, yanına çağırır, damien ewandan izin ister ve onu çağırın genç kadına giderken yüzüğü görünce mutluluklar diler, delora ise ışıldamaya devam eder..

“işte o damien, o da charlize..”
“ama charlize evli?!”
“charlize bir tanıyıcı, isterse beni de öpebilir..”
sienna gülerken arkalarında bir ses duyulur
“sen su olandın, değil mi?”
biraz önce öpülmeye izin veren eidan sıçrayarak geri döner, charlize’i bulurken cevaplar
“evet efendim, suyum ben..”
charlize onu incelerken gözlerini kısar, eidan mavi bakışların altında sıcak hissetmeye başlarken bir an sonra bu dayanılmaz olur, etraf gittikçe sıcaklarken bir tek o mu böyle hissediyordur, diğerlerine bakar, herkes normalken genç adam mırıldanır
“ben- iyi hissetmiyorum-“ charlize ne gibi derken onu izliyordur, eidan gerilerken duvara dayanır, korkuyla fısıldar
“bana-bana bir şey yapıyor-“ sienna genç kadına döner, andrea kaşlarını çatarken eidan kendinden geçecek gibidir, bir an sonra gözleri kararır ve yere yığıldığını hissederken sienna eidan diye bağırır, eidan burda olduğunu söylerken sienna etrafında dönerek nerde olduğunu sorar, charlize o sırada genç kadına dönerek konuşur
“arkadaşın buharlaştı..”
sienna ‘ne oldu?!’ diye feryat ederken andrea ağzı açık, izliyordur, eidan da ‘NE OLDUM?!’ diye bağırıyorken charlize mırıldanır
“çevrendeki ıyıyı arttırdım ve buharlaştırdım.. sienna seni tekrar cisim haline getirecek-“
“nasıl yapacağım onu?!”
“sienna mı?! biri bana yardım etsin!”
charlize gülümserken cevaplar
“benden başkası yardım edemez.. sienna, bana bak..”
sienna dönerek ona bakarken charlize ciddi, konuşur
“burada seni eğitmek için varım, ve onun dışında canım çok, çok sıkılıyor..”
sienna ona bakakılırken eidan panik içerisinde, charlize devam eder
“burada kalacaksam, seni eğiteceğim, ve ben bir öğretmen değilim, bu bina da okul değil.. her an hazır olacaksın, her köşe başında yeni bir şeyle sana vuracağım, rüzgar gülüysen bütün yapraklarını teker teker kopartacağım, ve sen yapraklarını kendin çıkartacaksın..”
sienna zayıf bir ses çıkartırken charlize bir an sonra elini sallar, cisim olmuş eidan yere düşer ve gerilerken charlize siennaya bakıyor, konuşur
“bu, bu kadar korktuğun son gün.. yarından itibaren bu gözleri görmeyeceğim..”
ve döner, andrea yoldan çekilirken charlize ilerler, sonra dönerek toprak kırana bakarken andrea da ona bakar, charlize önüne dönerek uzaklaşırken eidan kadın deli diyor, sienna gözleri dolmuş, sessizdir, andrea ise irinayı anlıyordur, konuşur
“sienna, çok şanslısın..”
sienna ona bakarak bu nasıl şans derken feryat eder
“beni çok zorluyor! daha neyin ne olduğunu bile bilmiyorum!”
andrea ona bakarken cevaplar
“ama görmüyor musun? aramızda onu eğitmek için bir tanrısı olan sadece sen varsın..”
üstünü temizleyen eidan bunu duyunca dururken sienna kaşlarını çatır, andrea devam eder

“charlize dördümüzün toplamından daha çok şey biliyor, eidana yaptığını görmedin mi? ayrıca bütün elementler birbirini tetikler, ve sen havasın, sen olmazsan ben yaşayamam, eidan var olamaz, dorian söner.. bu kadar önemli bir yerdeyken, seni hava tanrıçası eğitmek için burada..”
sienna sessiz, ileri bakıyorken andrea konuşur
“hepsi bizi eğiteceğini söyledi, ama bunu şu ana kadar gerçekten yapan tek kişi charlize.. görmüyor musun seni nasıl zorluyor, nasıl sınırlarını araştırıyor.. daha önce aklına bile gelmemiştii bunlar, eminim-“ sienna başını sallarken andrea devam eder
“bence çok çekeceksin, ama bittiğinde muhteşem olacaksın..”
sienna ona bakar, bakışları öyle mi düşünüyorsun diyorken andrea gülümser
“hem etrafa bak, herkesin söylediği tek şey ‘charlize o kadar tatlı ve o kadar iyi bir kadındır ki’ oluyor.. sadece bakmak değil, görmek lazım..”
oradan geçen latty dönerek onlara bakarken kıranlar onu görmemiştir, latty kafayı yediğini düşünerek ilerlerken sienna hafifçe gülümsüyordur, ama emindir ki yarın daha büyük bir depresyona girecektir, andrea onun sırtını sıvazlar..

justin evet diyerek kalkarken mia aferin der, o sırada edward da ofisinden çıkıyordur, sorar
“oldu mu?” justin evet derken bilgisayarı göstererek konuşur
“lenarta kendi içinde sistemi olan bir gezegen, dış dünyayla bağı yok, ama birden oreon ve merkez masa datalarını üzerine alınca hata çıkması çok normal.. düzelttim, bizim birime de düzeltilmiş versiyonu yolladım, sizin ekibin teknik sorumlusu kimse ona da anlatayım..”
edward o ben oluyorum derken justin gülümser, genç adam mırıldanır
“gerçi bir zamanlar bir chrisim vardı ama sanırım miss bilsow onu benden önce kaptı..”
mia gülerken edward da gülümser, konuşur
“oreonda bir çocuk vardı, kızımın arkadaşı, o da burada olsa sizinle tanışmasını isterdim, çok zeki çok parlak.. iyi bir kafası var, ama öyle söylediğimi söylemeyin..”
justin gülerken elbette derken mia mırıldanır
“bütün büyükler böyle yapıyor, gençlere yazık değil mi?”
john oraya gelmiş, değil derken edward ona dönerek konuşur
“john, george nerede acaba?” john götüreyim derken yol verir, ikisi uzaklaşırken mia mırıldanır
“john damienı öpmüş..” justin gülerken sorar
“neden herkes bugün damienı öpüyor?” mia sırtıırken cevaplar
“ben de öpsem iyi olur, karşı çıkar mı sence?”
“e artık karşı çıkabilir.. damien bu..”
“neye karşı çıkıyormuşum?” ikisi ona dönerken damien da onlara bakıyordur, mia konuşur
“bugün bol bol öpülmüşsün de..” damien iç çekerken justin güler, general konuşur
“ben askerim, seks oynamayı değil..” mia ona bakarken damien kaşlarını çatır, justin fısıldar
“kaç..” damien döner ve uzaklaşırken mia justine vurur, genç adam gülerken diğerlerini izler..

conrad herkesin nerde olduğunu, neden kimsenin etrafta olmadığını, niye kimsenin onu aramadığını düşünüyorken ortak ofise çıktığında bir cümbüş bulur, gereğinden fazla kişi burdadır,-
“hey.. hala kızgın mısın?”
conrad ona bakar, latty elleri arkasında, kalabalığı izliyordur, mırıldanır
“herkes bana kraliçe flacil diyor.. başkanlar hariç..”
“ne demeleri gerekiyordu?” latty ona dönerken kaşını kaldırır
“latty?” conrad da ona dönerken cevaplar
“sen kraliçe flacil’sin.. nasıl senor, *senor* olarak tanıtılıyor, ama o james demelerini söylüyorsa öyle.. kraliçe flacilsin, ve sen düzeltmediğin sürece de öyle kalırsın.. hangileri diyor ki?”
“kate öyle dedi..”
“e normal.. o da kraliçe..”
“ama ben ona kate diyorum?”
“çünkü kraliçeyi reddetmiştir.. gerçi ben dediğimde reddedecek gibi durmuyor..”
latty gülümser ve onun kolunu sıvazlarken konuşur
“sömurtma.. burada arkadaşlığı ve kaynaşmayı temsil ediyoruz..”
conrad başını çevirerek ona bakar, latty mırıldanır
“yönetimler arasında..”
conrad tekrar kalabalığa dönerken norman o tarafa geliyor, konuşur
“kestiğim için üzgünüm, kraliçe flacil, bir d-“
“latty, lütfen..” norman gülümser ve başını sallır

“latty, görmek gereken bir şey var..” latty başını sallar ve conrada döner, conrada hafifçe başını sallarken latty daha da gülümser ve normana döner, ikisi yürürken norman konuşur
“tanrıçamız charlize sizin su kıranı buharlaştırmış-“
“ne yapmış-“
“buharlaştırmış.. su sıcak havada buharlaşır..” latty şok, cevaplar
“biliyorum! ama eidan insan?!” norman ona bakarken mırıldanır
“charlize için bir engel değil.. her neyse, arkadaşınız biraz kafayı yemiş durumda, buyrun..” ve kapıyı açıp ona yol verir, eidan ona ilerler
“kadın deli! beni buharlaştırdı!”
latty şaşkın, içeri girerken norman kapıyı arkadan çekip kapatır, mia ve justin o tarafa geliyordur, konuşur
“hadi eve dönelim, telefonumu orda bıraktım..”
mia olur derken dönerek kate’i ararlar, genç kadın lorelai ile konuşuyordur, ikisi de o tarafa gelirken genç masa oreonu terk eder..

“cep telefonunu dener misin carmen, teşekkür ederim..”
wusla odasında sakince yürüyor, telefonun delialonaya bağlanmasını bekliyorken merkezdeki görevli, carmen, tekrar hatta dönmüştür
“ulaşamıyorum efendim..”
wusla kaşlarını çatarken delialonayı telefonunu her zaman aranabilir tutması için özellikle tembihlediğini biliyordur, tekrar konuşur
“ian parker’ı dener misin carmen..”
karşı taraf yine hattı beklemeye alırken wusla telefonu diğer eline alarak alını kaşır, carmen tekrar hatta dönmüş, ona da ulaşamadığını söylüyordur, wusla melanie clark ismini söyler, carmen tekrar döner, yine beklenir ve melanie yerine yine carmen’in sesi duyulurken wusla bir şeylerin ters gittiğinden emin, sesi ricadan çok emretme tonuna dönmüştür
“yurda birilerini yollayın, üçünün de odası kontrol edilsin, derhal..”
karşıdan *hemen efendim* onayı gelir ve hat kapanırken wusla telefonu elinde, hızla odadan çıkar..

“edward..”
genç adam bilgisayar kasalarının arasından başını kaldırır ve wusla’yı görürken genç kadının endişesi üzerinden akıyordur, edward da ayaklanırken daha ne oldu diyemeden wusla konuşur
“delia kayıp..”
“ne demek kayıp-nasıl kayboluyor-“
“ne odasındaki telefon, ne cep telefonu, ne de ian ve melanie’ye ulaşabiliyorum, yok-“
wusla’nın elinin ayağına dolaşmasına çok az kalmışken edward onu kollarından tutarak bir an düşünür
“tamam sakın, hepsinin aklı beş karış havada gençler olduğunu düşünerek hareket et-“
“aklı beş ya da yirmi beş karış da olsa delia böyle bir durumda ulaşılmaz hale gelmez edward, beş yaşındayken de biliyordu, şimdi de biliyor-“
“tamam wusla, sakın ol.. aramaları için adamları yollattın mı?”
wusla başını sallarken elindeki telefon titrer, genç kadın zaman farkında şükrederek saniyesinde açarak kulağına götürürken karşı taraftan hiç duymak istemediği şeyleri duyuyordur, odalar tamamen boştur, telefon ve özel eşyalara dokunulmamıştır, genç kadın elini alınına götürerek gözlerini kapatır ve emirlerini beklemeleri için hazır olmalarını söylerken edward çoktan bilgisayarların arasına dönmüş, gerekirse evren genelinde bir nüfus taraması başlatmak üzeredir..

edward ve wusla latty’i aramışlar, sonunda kraliçeyi ewan’ın ofisinde bulmuşlarken edward içeri daldığı gibi derdini anlatır
“kızım kayıp.”
Latty kaşlarını çatarak hızla wuslaya bakarken genç kadın da başını sallıyordu
“yoklar latty, telefonlarına ulaşamıyor, odalarında kimse yok, anahtarlarını bile almadan çıkıp gitmişler.. odalarını didik didik arattırdım, ne bir not, ne bir işaret, hiçbir şey yok..”
“emin misin wusla, kampüs içinde de olabilirler, başka bir şey-“
edward araya girer
“kampüs içi taramayı yaptırmam sadece 10 dakikamı aldı, yoklar.”

“pekala, arama alanını genişletin, oreon kontrol sınırları içindeki her yerde arama izniniz var, o bittiğinde hala bir sonuç alamazsak merkez masayla konuşurum, ewan-“
genç adam korkunç bir ifadeyle telefonu kaldırmış, karşıda her kim varsa ona küfredencesine bir şeyler söylüyor ve arama o anda başlayorken latty başını sallar ve anne babayla beraber öne düşerek ofisten çıkar..

1 hafta sonra...

“ÇEKİLİN! ÇEKİLİN-YOLU AÇIN!”

luther sedyede çırpınan genç bir adamın üzerine oturmuş, çıldırmış gibi sallanan adamın omuzlarına yumruklarıyla bastırıyorken tamamen koruyucu bir kafesle kapanmış sedyenin içinden yolun açılmasını bağıryordur, yoldaki bir kaç görevliyle beraber latty, james ve ewan da iki kenara açılmışken her zaman kapalı olan laboratuvar kapılarından biri açılır, sedye o tarafa doğru dönerek içeri girerken başka bir laboratuvardan julianne dışarı fırlar ve sedyeyi kullanan görevlileri yararak lutherin arkasından girer, onun hemen ardından labortuvarın kilit ışığı yine kırmızıya dönerken görevliler tekrar işlerine dönüyor, james kaşlarını çatarak kapalı kapıya bakıyordur
“her gün arkamdan biri kutu gibi sedyelere yol açmamı bağıryor, işler kontrolümüzü aşmaya başladığı zaman mutsuz olacağım.”

latty ve ewan da aynı şeyi düşünüyorken james tekrar onlara döner

“size gelince, merkez masa bölgesinde arama izni verebilirim ama kontrolü benim ekibimin ele alması şartıyla..”

ewan başını sallarken kontrolün kimde olduğunu umursamıyordur

“sadece bulunmalarını istiyoruz, kontrolün kimde olduğu önemli değil.. bir hafta geçti, hala tek bir iz bile yok..”

james genç adamın endişesini görüyor, pekala der ve latty’e döner

“ayarlamalar için sana ihtiyacım var..”

latty başını sallayarak james’ı takip ederken arkasını dönerek ewan’a bakar ve bir haftadır olduğu üzere ewan devamlı birileriyle konuşuyor, onu bunu-herkesi arıyorken her gün koca bir bölüğü azarlıyordur, yine sert bir tonda bir şeylerin olmasını emrederken latty önüne dönerek james’in arkasından asansöre biner..

“bir haber var mı?”

edward ofise giren ewan’a sadece başını iki yana sallayarak cevap verirken elementlerin ortak ofisini adeta bir arama üssü olarak kullanan wusla da kendi bilgisayarından başını kaldırarak ewan’a bakar

“sorduğuna göre sende de bir şey yok..”

“olacak, james merkez masa bölgelerine girme izni verecek..”

wusla *tanrım* diyerek başını eğerken edward elindeki işi bırakarak genç kadının yanına gider ve ellerinden tutarak kendine çevirir

“etrafta adını bile bilmediğim bir sürü tanrı dolaşıyor wusla, tanrım demek yardım etmeyecek, lütfen..delia bir anda buharlaşıp uçmadı, bulacağız-“

“bir haftadır kızımın ruhunu bile zor hissediyorum edward!”

“ben farklı mıyım sanıyorsun!? Ama ben tanrılara dua edip ağlamıyorum-“

“NASIL BÖYLE BİR ŞEY SÖYLERSİN-“

“yeter!”

ikisi de ewan’a dönerken genç adam onların sustuğunu gördüğünde tekrar işine döner, o sırada bütün lenartayı titretecek alarmlar çalmaya başlarken herkes irkilerek kulaklarını kapatır ve bilgisayarlarında bir anda patlayan mesajın kırmızı başlığına bakarlar

KARANTİNA SINIR İHLALİ

Yer: Luplex - Dugan

Zaman: 22 Kasım 3034 14:42:18

Herkes fırtına gibi üst lobide toplanmışken zaten yukarda olan jason ve colm içeri girenlere dönerler
“bunu görmemiz gerekiyor..”

her girenin bakışı büyük ekranlara dönüyorken colm bir kaç saniye sonra ısrarla kurulması istenen bağlantıyı kabul eder ve hemen sonra ekranda bir grup asker görünürken herkes şokla en öndeki askeri izliyordur, adamın sağ elinde içinde ne olduğu bilinmeyen bir şırınga, sol avcunda ise ağzı bantlanmış, elleri arkasından bağlanarak diz çöktürülmüş delialonanın siyah saçları sıkılmış bir şekilde duruyordur..

wusla güçsüz bir ses çıkararak edward'a tutunurken ewan bütün öfkesiyle conrad'a dönerek bu heriflerin DNA kayıtlarına kadar her şeyin çıkarılmasını emrediyordur..

“Yüzbaşı Kallaghan Monarch. Dugan dördüncü bölüm sorumlusu ve şu anda dugan'da değiller, luplex'ten 74 bin mil uzakta, uzay açığındalar-“

“tarafsız bölge içine girmişler mi?”

“tarafsız bölge girişleri kapalı ewan-“

“KARANTİNA SINIRLARININ İHLAL EDİLMİŞ OLMASI SANA BİR ŞEY İFADE ETMİYOR MU?!”

colm tekrar önündeki bilgilere döner

“girmemişler-“

“-erkesden önce Kraliçe Flacil..”

Bağlantıdan sonunda gelmesi başarılı ses büyük lobiye doldururken latty bir adım öne çıkar

“monarch, şu anda hangi dereceden bir suç işlediğinizin farkındasın, değil mi?”

yüzbaşı adice sırtırken delianın saçlarını biraz daha çeker, wusla elini ağzına kapatarak kızına bakıyorken edward öfkeli, oreon şokta, merkez masa ise kıllarını bile kıpırdatmadan onları izliyordur, yüzbaşı konuşur

“suçun derecesi şu an için en son düşündüğüm şey *kraliçem*, eğer izin verirsiniz en önce burada yaşayan masum insanların can güvenliğini düşünüyorum-“

“ve o güvenliği oreon üyelerinden birini esir alarak mı sağlayacaksınız-“

“oreon ve *çok değerli* kraliyet işini yapıyor olsaydı ikinci bir defa daha düşünebilirdim, ama hayır, onlar aksine herkesi birer hayvanmış gibi gezegenlerine ve evlerine kilitleyerek en iyiyi yaptıklarını sanıyorlar-“

“nedir dugan halkını bu kadar tehdit eden şey?”

“işte bu..”

yüzbaşı elindeki şırıngayı delianın boynuna götürürken genç kız korkuyla bir çığlık atar, ama kapalı ağzında sesi boğulurken dizlerinin üzerinde kaçmaya çalışıyordur, tekrar saçlarından çekilerek durdurulurken latty dişlerini sıkarak tekrar yüzbaşıyla göz göze gelir, adam konuşur

“boyut geçişlerinin açılmasını istiyoru-“

“HAYIR!”

herkes arkadan gelen bir kız sesiyle irkilirken yüzbaşı hızla o tarafa döner ve biraz sonra sert bir darbeye ses kesilirken delia'nın gözlerinin büyümesi orada onları anlatıyordur, genç kızın gözleri dolmuş hızlı nefesler alıyorken yüzbaşı tekrar onlara döner

“kararınızı verin, ekibime herhangi bir zarar gelirse en önce bu güzellikten başlayarak hepsini öldürürüm.”

Delialona artık ağlıyorken bağlantı kesilir, ekranlar kararırken üst lobi ölüm sessizliğindedir..

SOUNDTRACK

MY CHEMICAL ROMANCE – HOUSE OF WOLVES

Bağlantı kesildiği andan beri devam eden sessizlik içinde latty conrad'a döner, genç adamın öfkesi gözlerinde parlıyor, çenesi mengene gibi sıkı, latty'e bakarken genç kadın buz gibi bakıyordur, başka kimse konuşmuyorken latty konuşur

“dugan'da olan en küçük bir şey için bile sen sorumlusun conrad, bu işle ilgisi olan herkesi, *her şeyi* konuşur..”

conrad konuşmaktan çok *öldürmek* için lobiden ayrılırken latty wusla'ya döner, genç kadın edward'ın kollarında, hala karanlık olan ekranlara bakıyorken latty'e aldırmadan edward'a döner ve çıkmak istediğini söylerken genç adam onu lobiden çıkartır, herkes onların arkasından bakıyorken bir

an sonra oreon ekibi telefon ve bilgisayarlara saldırmıştır, merkez masa henüz ne döndüğünü kendi aralarında tartışma fırsatı bulamamış, diğerlerine yol açıyorken james latty'e bakar
“merkez masa uzay, hava ve kara sınırları benim ikinci bir emrime kadar *kesinlikle* kapalı. Ellerinde şırıngayla dolaşan kuş beyinli askerlerden tek bir tanesi bile benim evrenime ayak basarsa geride kalan olası her şeyi yok et-“
“öyle bir şey olmayacak, gidebilecekleri hiçbir yer yok. Gezegen karantinasını aşmış olabilirler, ama evren kapılarına güçleri yetmez. Ellerindeki esirleri kurtardığımız anda yok edilecekler, başka bir sorun?”
“güzel. Kaç kişi ellerinde?”
“üç..”
james pekala diyerek arkasına döner ve masa elemanlarına bakar
“oradaki üç kişi güvenli bir yere ayak basmadan göz kırpmak bile yok, herkes ne yapacağını biliyor, soruları bana değil onlara soracaksınız..”
james cümlesini bitirdiği anda merkez masa dinleme pozisyonundan ayrılarak harekete geçerken herkes takım arkadaşının yanına uzaklaşır..

“koscoca bir bölük nasıl benim haberim olmadan sınırdan çıkabilir!? Bunu bana açıkla colm! Yoksa hepinizi öldüreceğim!”
colm yarım saattir kafasında bağırarak adam yüzünden devamlı hatalı komutlar giriyorken elini hızla kaldırarak ewan'ın suratına tutar ve susmasını dilerken ewan şimdi onun bileğini kıracaktır, atılacakken latty aralarına girer ve colm'un uğraştığı şeye bakar, o sırada jason ansiklopedi gibi çıktılarla masaya gelirken latty genç adama teşekkür eder ve ewan'a döner
“savaş zamanında da beni böyle kaçırmışlardı, bir anda nereden geldiği belli olmayan bir bölük dugan'a girdi, beni alıp ortadan kayboldu-“
“ve 30 sene kadar da seni aramakla uğraştım-evet, biliyorum, ben bunun neden tekrarlandığını merak ediyorum!?”
latty ewan'ın göğsüne elini koyarak genç adamı geri itip çalışanlardan uzaklaştırmak için ewan elini saçlarından geçirerek yumruğunu duvara dayar, latty genç adamın yumruğunu tutarak ona bakar ve sakın bir tonla konuşur
“beni kurtarıırken nerede olduğumu bile bilmiyordun ewan, şimdi onların gidecek yeri yok derken yalan söylemiyordum. Seneler önce olan şey tekrarlanamaz, bunu sen de biliyorsun.. sadece biraz sakın olup bildiklerini gözden geçirmen gerekiyor, delialona için endişelendiğini biliyorum..”
ewan bununla latty'e bakarken genç kadın sakindir, devam eder
“ama insanlara bağırıp çağırarak bir şeyler olmayacak, belki o zaman da bu kadar çok bağırmanın için 30 sene beklemişizdir, olamaz mı?”
ewan gözlerini devirirken latty hafifçe gülümser
“onları oradan çıkarmak asıl problem değil, problemimiz bir dahaki sefere aralarından bir asinin elinde bir şırıngayla kimin boğazına yapışacağı.. her şey sakince sönüp bitmeyecek, gözümüz açık olmalı..”
ewan başını sallarken latty arkasını dönerek arı gibi çalışanları izliyordur, genç adam onun arkasından omzunu tutarak konuşur
“james'in yanında çok kaldın..”
latty gülümseyerek genç adamın elini tutarken cevap verir
“yine onun yanına gideceğim, ama önce wusla ve edward'ı sakinleştirmem gerekiyor..”
latty ewan'ın elini indirerek ona döner
“kimseye bağırma, işe yara..”
ewan emredersiniz kraliçem diyerek latty'e yol verirken kraliçe çıkışa, kaptan crash ise yine colm'un yanına gidiyordur, colm birinin sessizlik büyüü bilip bilmediğini sorarken ewan gözlerini devirir..

“kontrollü bir boyut açarım, ruhları bile duymadan ele geçirilirler..izinlerim verilsin yeter..”
“verildi..”
latty eğildiği bilgisayardan doğrulurken pierce gülümser ve lobideki ortak ofisten çıkarken james latty'e bakıyordu
“şu delianız döndüğünde ben de görmek istiyorum, herkesin aklı başından gitti..”
“sizin ördekleriniz, bizim de deliamız ve alexamız var..”
“alexa kim?”
“chris'in kızı..”
“chris-“

“avukat olan..”

james chris’i beyninde ayırt etmiş, hemen sonra kendi ördeklerini düşünür ve onun düşünmesiyle myra’nın içeri girmesi bir olurken miss sinclair konuşur

“james..”

genç adam karısına dönerken myra telefonda kızlarının olduğunu söylüyordur, james derhal ayaklanırken myra gülümseyerek her şeyin yolunda olduğunu söyler, james o kadar emin olmazken karısının önünden odadan çıkar, myra latty’e gülümseyerek kapıyı tekrar kapatırken kraliçe iç çekerek koltukların birine oturur ve oreon’un ördeği kurtarılırken her gün yağmur gibi yağan yalandan salgın haberlerine göz gezdirir..

“yedi kişilermiş efendim..”

latty geri kalan dördünün kim olduğunu soruyorken james yanlış insanları mı kurtarmışlar diye merak ediyordur, gereksiz iyilik yapmaktan korkan senor sinclair pierce’tan bilgi alıyorken latty verilen isimlere bakıyordur, peki tamam diyerek görevliyi yollar ve james’in yanına giderken genç adam bunların kim olduğunu soruyordur, latty carter ve bryce dışında diğerlerine cevap veremiyorken ewan ofise dalar, pierce ve james’ı gördüğünde kendini toparlarken latty gülümseyerek genç adama bakar

“bir kaç saate kadar burada olurlar, hepsi iyi..”

“delia-“

“hepsi iyi ewan..”

ewan güzel diyerek ofisten çıkar ve kapıyı kapatırken james bu adamın bu heyecanla daha fazla yaşayamayacağını söylüyor, pierce sırtıyorken latty gözlerini deviriyordur..

bir kaç saat sonra önce conrad dugan’daki birliklere ibret olarak monarch ve ekibinin cezalandırıldığını açıklamış, hemen ardından da lenarta’ya inmiş kurtarma aracının haberi gelmişken wusla ve edward artık kafayı yiyecek, üst lobide dört dönüyorken doğu kanadının kapıları açılır ve hayatlarından bezmiş 7 genç görevlilerin yanında etraflarına bakıyorken delialona annesini gördüğü anda oraya atılır, wusla bebeğini sımsıkı sararken saatler önce o pislik herifin çektiği ipek saçları okşuyor, yüzünü elleri arasına alarak gözlerine, yanaklarına-boynuna bakıyor ve gerçekten iyi olup olmadığını anlamaya çalışıyordur, kızının ruhu yine güçlü bir şekilde annesiyle babasına ulaşıyorken edward delia ona sarıldığı anda omzuları düşerek rahatlıyor, kızının başını tutarak wuslaya bakıyorken arkadakilerle cuslov ve calis ilgileniyordur, delia gözlerini silerek babasından ayrılırken arkada onu bekleyen başka bir adama gözü takıldığında ellerini indirir ve burnunu çekerek babasının yanından sıyrılır, bir iki yavaş adımdan sonra koşar adımlarla ewan’a gider ve hızla genç adamın boynuna atılırken ewan her şeyi bırakmış, genç kızı sımsıkı sararak gözlerini kapatıyordur..

SOUNDTRACK

TONIC – IF YOU COULD ONLY SEE

Delia ewan’a *daha da* sarılıyor, ikisi bir iki adım geri sendelerken ewan’ın sırtı duvara yaslandığında delia geri çekilir ve yaşlı gözlerle genç adamın yüzünü izlerken ewan onun saçlarını düzeltiyordur, hafifçe gülümserken delia da yarı ağlar, yarı güler bir şekilde tekrar ona sarılır, ikisi de arkadakileri umursamıyorken latty onları izliyor, o sırada yanına gelen bir görevli onun dikkatini dağıtıyorken james yanındaki lore’ta eğilerek sarılan tipleri gösterir ve bu ikisinin ne olduğunu sorarken, güzel tanırsa ilerdeki ablasıyla göz göze gelmiş, gülümser...

Bir süre sonra delia ve diğerleri muayeneye götürülmüşken vien delia’yla beraberdir, genç kızın vücudunda herhangi bir şey olup olmadığına bakmış, iplerden ve yerde sürünmekten bir kaç morluk olduğunu görmüşken delia da iyi olduğunu söylüyordur. Adamın boğazına saplamakla tehdit ettiği sırıngada ne olduğu henüz bilinmiyorken vien yine de kapsamlı bir kan testi ister, gerekli formları dolduruyorken delia mırıldanır

“bir şey olduğunu sanmıyorum, aşımı olmuştum..”

vien kaşlarını çatarak deliaya bakarken genç kız kazağının kollarını düzeltirken başını sallıyordur

“elle ve landon konuşunca herkes öğrenecek-“

“delia neden bahsediyorsun?”

“şimdi anlatacak kadar gücüm yok vien, ama kısaca elle ve landon’ın elinde bu hastalığı önleyebileceğini düşünülen bir aşı var, yanlarında getirdikleri aşı tüplerinden birini test için size yollamaya çalışırken bütün bunlar başımıza geldi..”

genç kız iç çekerken vien formu tamamlar ve onay için yolladıktan sonra tekrar deliaya döner
“peki, onlar anlattığında öğreneceğiz.. sen şimdi dinlen..bugün burada kalacaksın, test sonuçlarını alır almaz diğerlerinin arasına dönebilirsin..”

“hepsine çoktan sarıldım..”

vien gülümser

“aşım var dememiş miydin?”

delia da evet diyerek gülümserken üzerinde oturduğu beyaz ve basit yatağa uzanır, ayaklarını kendine çekerken vien gülümseyerek onun saçlarını düzeltir ve kan örneklerini alarak odadan çıkarken kapının yanında bekleyen ewan’ı gördüğünde bir adım geri çekilir

“burada olduğunu bilmiyordum ewan..”

içerde genç adamın ismini duyan delia yattığı yerden doğruluyorken vien ve ewan bir şey konuşuyordur, bir süre sonra vien peki tamam diyerek kapıyı iter ve ewan’ın girmesine izin verirken delia yatakta oturuyordur, ewan kapıyı arkasından kapatırken delia iç çeker ve gülümseyerek bacaklarını yataktan sallandırır, ama ewan onun inmesine fırsat vermeden önünde bitmiş ve yüzünü tutarak dudaklarına eğilmişken delia oturduğu yerde dengesini sağlayarak genç adamın bileklerine tutunur...

ewan deliayı belinden kendine çekmiş, genç kız da ona sarılmışken ikisi de bütün dünyaları bir diğeriymiş gibi öpüşüyordur, delia gülümseyerek başını geri çeker ve dudaklarını ısırarak alnını ewaninkine dayarken genç adam yutkunur

“iyi misin?”

“vien iyi olduğumu söyledi..”

“sen ne diyorsun?”

“emin değilim..”

ewan hafifçe geri çekilerek önündeki güzelliğe bakarken delia onun gözlerinde bir şey arıyor gibidir, elini uzatarak genç adamın yüzünü tutarken gülümser

“şimdi iyiyim..”

ewan yüzündeki eli alarak avcunun için öper ve tekrar güzel dudaklara eğilirken delia artık kalbi korkudan değil aşktan hızla çarpıyor, gözlerini kapatır ve kendini ewan’a bırakır...

“kim ne anlatacakmış? Duymak istemediğim bir şeyse pierce dinlesin..”

pierce gözlerini deviriyorken opal ikisine de aldırıyor, konuşur

“aşıyla ilgili bir şeyler söylüyorlar-“

“aşı mı bulmuşlar, aman ne güzel, söyle vursunlar herkese biz de işimize dönelim, sıkılmaya başladım..”

pierce masadaki kağıtları karıştırırken başını iki yana sallıyordur, opal de bayılmadığını ama dinlemeleri gerektiğini söylüyorken james lore’ti ister, kapı açılıp lore içeri girerken james gülümser

“lore’t bir şey dinlenecekmiş, sen dinler misin?”

lore’t neler olduğunu soruyorken opal anlatıyor, james sıkılıyordur..

Bir grup kalabalık büyük ofise gidiyorken sienna masasında başını kaldırarak neler olduğuna bakıyordur, o sırada omzuna bir parmak girerken genç kadın irkilerek iskemlesiyle birlikte arkasına döner ve kollarını kavuşturmuş bir adet charlize’le karşılaşırken derhal başını kaldırarak havanın durumuna bakar ve konuşacakken charlize elini sallar
“istemiyorum, onu öğrendin.. yeni bir şeyler yapacağız, gel benimle..”
ve genç kadın siennayı beklemeden öne düşerken sienna bir an etrafına bakar, sonra tek gitmesi gereken yerin charlize’in peşi olduğu duygusu onu sarsarken genç kadın yerinden fırlayarak tanrıçayı takip eder..

üst lobinin en olaysız yeri olan kafede bir kaç görevli masalarda oturmuş, yaklaşık 4,5 dakika sonra devam edecek işlerinin arasında rahatlamaya çalışırken kapı açılır ve uzun boylu, rüzgar gibi tanrıça içeri dalar, charlize'in hiddetiyle bir kaç iskemlenin gıcırdaması duyulurken genç kadın kesinlikle olan bitene aldırıyor, buzdolabının önüne gelmiştir, aleti şöyle bir inceler, sonra uzanarak üst kapağı açar, soğuk buharlar yüzüne çarpıyorken buzluklardan bir tanesini alır, kapağı kapatıp arkasını döner ve buzluğu masaya *fırlatırken* orada oturan görevli fincanıyla beraber korkarak uzaklaşır, sienna adamın arkasından bakıyorken charlize ona seslenir

“buzu erit..”

sienna o tarafa giderek masadaki zavallı buzluğa bakar, sonra charlize'e bakarken tanrıça bu süt dökmüş kedi bakışından nefret ediyor, buzluğu gösterir

“başla..”

sienna itiraz etmeye hakkı olmadığını biliyor, buzluğa döner ve peki diyerek elini uzatır-ve o anda charlize onun ellerini indirir

“ellerine ihtiyacın yok..”

sienna peki diyerek başını sallar ve *ellerini kullanmadan* buzluğa bakmaya devam ederken charlize yine kollarını kavuşturmuştur, buzluğun köşesinden minik bir su damlası masaya düşerken sienna şimdi kendini eritecektir, belki o charlize'i mutlu edebilir diye düşünürken tanrıça hafifçe öksürür, sienna kendini toparlayarak sıcak düşünür, çok sıcak, öyle sıcak ki bu buzların şimdi su olup ayaklarına dökülmesi gerekiyordu-

“tanrım, kap-masa!”

sienna bir anda buzlarla beraber kabın ve masanın yüzeyinin de cızırdadığını duyduğunda refleksle ellerini uzatır ve akan suyu tutmaya çalışırken sıcak su parmaklarına değdiğinde feryat eder, charlize başını iki yana sallayarak arkasını döner ve kafeden çıkarken sienna arghlayarak ellerindeki suları silkeler, kafede çalışan kızlardan biri masayı silmeye koşuyorken sienna özür diliyordu, o sırada kafenin kapısı tekrar açılır ve charlize görünürken sienna ona bakar, tanrıça ona ne beklediğini soruyorken sienna hızlı adımlarla kapıya koşar ve kapanmak üzere olan kapıyı iterek dışarı çıkar..

sienna parmaklarının uçlarını öperek charlize'i takip ediyorken tanrıça bir anda durur ve koridorda etrafına bakarken sienna son anda ona çarpma talihsizliğinden kendini kurtararak durur, charlize önünde uzanan yollara bakıyorken sienna da bakıyordu, neden ilerlemediklerini sormaktan korkuyorken yapması gereken bir şey olup olmadığını düşünüyordu-

“elementlerin odasına nereden gidiliyordu?”

sienna bir an sorunun cevabını bilip bilmediğini düşünür, hemen ardından sağ tarafı gösterirken charlize başını sallayarak o tarafa döner ve yürümeye devam ederken sienna gülümser ve tanrıçaların da yollarını şaşırabileceği gerçeğiyle biraz olsun rahatlayarak genç kadını takip eder..

“beni olmadık zamanlarda yanına çağırma ihtimali olan tanrıların listesini yaptım..”

eidan'ın içeri girmesiyle andrea ve dorian genç adama bakar, dorian kaşlarını çatarken andrea cümleyi anladığında gülümser

“kimler varmış?”

eidan elindeki kalemi kulağının arkasına atarak listeye bakar

“en büyük olasılıkla poseydon bir anda beni olimposta var edebilir, ben de korkudan ölebilirim..”

andrea gülerken dorian da aleviyle ilgileniyordur, gülümser, eidan ikinci ismi söyleyecekken odanın kapısı tekrar açılır ve charlize önde olmak üzere sienna onu takip ederek içeri girerken eidan yoldan çekilir, andrea sienna'ya bakarak gözleriyle neler olduğunu soruyorken dorian charlize'e şöyle bir bakıp önüne döner, hava tanrıçası rüzgar gülünün önünde durmuş, beyaz kağıda bakıyorken kanatlar durur, tanrıça siennaya dönerken rüzgar gülünü gösterir

“tekrar hareket ettir..”

sienna rüzgar gülüne bakarak bir an kanatlara üflemek isterken charlize onu izliyordur, sienna derin bir nefes alarak kanatların rüzgarda döndüğünü hayal eder ama her şey hayalde kalırken charlize kaşını kaldırıyordur, sienna ona bakmadan rüzgar gülüyle anlaşılmaya çalışırken biraz sonra kanatlar hafifçe dönmeye başlar, sienna gülümserken rüzgar gülü eskisi gibi dönmeye başladığında sienna incilerini göstererek kocaman gülümser ve charlize'e bakar, tanrıça hmmlar ve odada dolaşarak diğer şeylere bakarken sienna onun ilk defa çekip gitmediğine tanık oluyor, bir an sevinirken hemen sonra geceler boyu ağlamamak için sevincine gem vurarak sıradaki soruyu bekler...

SOUNDTRACK

GIORGIA – GOCCE DI MEMORIA

büyük ofisteki masanın ortasında küçük bir şişe duruyorken james'in gözleri şişede, uzanarak eline alırken opal bir an ona bakar, sonra elle ve landon'a dönerek sorar
"bahsettiğiniz zamanda merkez masanın başında kim var?"
"başkanlıklar aynı şekilde devam ediyor efendim.."
opal pekala derken james şişeyi tekrar masaya koyarak lafa girer
"nadera-kha hakkında ne biliyorsunuz?"
elle ve landon gözle görülür bir şekilde gerilirken oreon sırasının gelmesini bekliyordur, sorunun cevabı halen çıkmamışken bu sefer landon sözü alır
"nadera-kha hakkında sadece zamanlar arası yolculuk yapmak ve geçmişteki değişimlerin boyutlar üzerine olan etkisini teorik olarak biliyoruz, projenin detayları ele geçirilmeden önce merkez masa gerekli cezaları vererek önlemleri aldı.."
"ve siz bu kadar az şey bilmenize rağmen devam ettiniz.."
ikisi de sessiz kalırken james ayağa kalkar
"benim yapabileceğim tek şey ikisini de bir hücreye tıkmak olur-pierce boyutların dengesini kontrol et, zaman kırılmalarına göz at, jack'i çağır.. bir şey yapın.."
pierce dışarı çıkarken elle ve landon james'ı izliyordur, senor bir anda onlara dönüp sonra direkt latty'e bakarken genç kadın başını sallar
"bundan sonrasını biz hallederiz-"
"miss myra'ya vermem gereken bir emanet var efendim.."
herkes tekrar elle'e dönerken genç kadın cebinden çıkardığı kolyeyi myranın önünde masaya koyar
"babam bunun size vermemi, sizin ne yapacağınızı bildiğinizi söyledi.."
myra önüne konan gümüş üzerine simsiyah işlemeleri olan kolyeye bakarken kaşlarını çatar, genç kadının parmakları kolyeye uzanıp değmeden hemen önceki anda ofisin dışından bir haykırış
koptuğunda herkes arkasını dönerek lobinin ortasında sarsılarak yere yığılan melanie'ye bakar...

ofisten çıkanlar ve zaten lobide olanlar bir anda genç kızın başına üşüşmüş, carter dehşet dolu bir ifadeyle melanieyi yerde sabit tutmaya çalışırken jason genç kadını sakinleştirmeye çalışıyordur, kalabalık yarılıp önde james ve latty görünürken melanie hala nöbet geçiriyordur, james bu kıza kim ne yaptı diye sorarken elle ve landon'ın ofisten çıkmasına izin verilmemiş, ikisi de sessizce kalabalığı izliyordur..

"biraz daha böyle devam ederse komaya girecek-nefes yolları kapanıy-"
ve o anda melanie sakinleşirken jason kaşlarını çatar
"ya da ben yanıliyorum.."
"izin verir misin jason?"
genç adam dönerek yanındaki myraya bakarken melanie rahat bir uykudaymış gibi carter'ın kollarında duruyor, onu tutan carter ise ne olduğunu anlamıyor, sadece dehşetle etrafındaki insanları izliyorken myra genç kızın önünde eğilmiş, eliyle yavaşça melanie'nin alnından saçlarına doğru bir daire çizer, sonra elindeki kolyeye bakarken başını kaldırdığında sözleşmişçesine naunet'le göz göze gelir..

“neler oluyor!? melanie-“

“sakin ol delia..”

vien delialona’yı odaya giren sedyeden uzaklaştırıyorken delia dehşetle genç kadına döner

“nesi var vien?”

“kriz geçirdi-önemli değil, sakın ol, her şey normal.. en azından şimdilik-“

“neden salgın odasında tutuluyor o zaman-“

“öyle olması gerekiyor delia, lütfen-“

“lütfen falan yok- o kız benim yüzümden burada, ona bir şey olursa sorumlusu benim vien..”

vien iç çekerek genç kızın arkasındaki ewan’a bakar, genç adam elini delia’nın omuzuna koyar

“latty’e gidelim..”

delia zaten yolunu biliyor, ikisini de arkasında bırakarak yola düşerken ewan vien’i geçerek onu takip ediyor, vien melanie’nin olduğu yüksek korumalı salgın odalarından birine girip kapıyı kapatıyordu..

“o kızı sen mi o hale getirdin?”

“hayır, naunetin beni kurtarmasından sonra benden ayrılan güç bir şekilde bana geri dönmeyi başarmış..”

james sinirle ensesini ovuyorken myra elindeki kolyeye bakıyordu

“asıl merak ettiğim şey, bu kolye onların eline nasıl geçti?”

“en son merak ettiğim şey o, çünkü bela her nerdeyse bizi gelip buluyor, bir sebep ve sonuç gerekmiyor! salgın da bizim suçumuzdur..”

“james..”

“efendim opal?”

opal bir şey söylemezken james ofiste dört dönmeye devam ediyor, karısına bakarak sorar

“nasıl yok edeceğiz?”

“bilmiyorum-“

“bu sefer de o kız pierce’ı öldürmeye kalkarsa hiç şaşımam..”

loret dehşetle james’e bakıyorken pierce bir şey söylemiyordu, myra kolyeyi açmak istiyor, ama kendini tutarak gümüşü masaya bırakıp biraz uzaklaşıırken naunet konuşur

“gücün piercela ilgili olduğunu düşünmüyorum..”

“ve bu ne demek?”

naunet james’e dönerek cevaplar

“demek istediğim, myra güç sahibiyken pierce’ı öldürmek istedi, ama bu güce her sahip olan kişinin kalkıp pierce’ı öldüreceği anlamına gelmiyor..”

james her neyse diyerek ellerini beline koyar

“kimseyi öldürmezse herkes için daha iyi olur, bu nasıl yok edilecek oturup kafa patlatacağız, salgınla diğerleri ilgilenebilir, merkez masanın işi şu anda bu..pierce, sen ölmeden bir şeyler bulmaya çalış, naunet ve myra, ne biliyorsanız siz biliyorsunuz, bir çözüm bulun, yoksa da yaratın.. loreten sen oreon’la arada köprü olmaya devam et, opal sen benimle gel..”

ve senor odadan çıkarken opal onu takip eder, loret de onların arkasından ayrılıyorken boyut ve zamanlarla oynayan bir tanrı ve iki tanrıça birbirlerine bakıyordu..

“melanie’ye neler oluy-oh..”

delia üst lobideki toplantı odasına girdiği anda karşılaştığı kalabalıkla eli kapıda, kalakalıırken ewan da arkasından gelmiş, herkesi tak takım gördüğünde kaşlarını çatır

“sorun nedir?”

latty onlara da oturacak bir yer gösterirken delia ian ve carter’ın ortasına oturur, ewan ayakta kalmayı tercih ederken latty cevaplar

“iki önemli sorun var.. birincisi melanie, kötü bir gücün etkisinde-“

“kimin kötü gücü?”

“myra’nın..”

“neden melanie?”

“merkez masa sorulara cevap vermek için çalışıyor-“

“biz neden çalışmıyoruz?”

“çünkü bizim düşünmemiz gereken başka bir şey var..”

ewan neymiş o derken kraliçe odanın diğer ucundaki julianne’e döner

“senin ayrıntılarıyla anlatman daha iyi olacak julianne..”

genç kadın tabii diyerek yaslandığı duvardan çekilirken sağ taraftaki büyük ekranda karantina bölge haritası belirmiştir, herkesin bakışları o tarafa döner..

“karantina alanı salgının başından beri gittikçe genişliyordu, bugün güneydeki yaşam bölgesinin bir kısmını da karantina altına almak zorunda kaldık ve bu hiç iyi bir şey değil. oradaki klonlar diğer bütün bölgelerden izole bir şekilde bağımsız olarak hayatlarını sürdürüyorlar, en azından onlar öyle düşünüyor ve yaşıyor...”

herkes dikkatle dinliyorken julianne devam eder

“yaşam bölgesinin nüfusu kontrollü bir şekilde arttırılıyor, orada yaşayan klonların hepsi doğumlarından beri oradalar. kendi özgür düşünceleriyle hareket ediyor, kendi yaşamlarını kuruyorlar. hamile kalan dişilerin fetüslerinin de genetik kod veri tabanına girilmesiyle her yeni bir yaşam bölgesinde bir kayıt olarak tutuluyor. hayatlarının her evresi izleniyor, belgeleniyor. aldıkları kararlar, yaşadıkları hastalıklar, duygusal değişimleri her birey için yaratılmış bir yaşam haritasında tutuluyor. Hepsinin işleri, eşleri ve evleri var. aralarında evsiz olanlar, suçlular, deliler, kısacası normal bir evrende bulunacak her türlü birey var..”

“gerçek evrende süregelen yaşam için elde ettiğimiz bulgular çok önemli. bu yüzden yaşam bölgesinde böyle bir hastalığın yayılması büyük bir sorun yaratıyor. daha doğrusu hastalığın neden yayıldığını bilmememiz büyük bir problem. bu evrendeki yaşamı kontrol ederken de bir çok kıyamet teorisi geliştiriyor, zaman zaman bireylerin tepkileri için bunu uyguluyoruz ama hiçbir kontrol dışı olan durumlar değil, şimdiki salgın ve karantina gerçek bir kaos yaratıyor. buna en kısa zamanda bir çözüm bulamamız halinde yıllar süren çalışmalar bir anda yok olabilir. böyle bir evrenin tekrar yaratılması ve aynı şekilde düzenli veriler elde edilmesi çok uzun yıllar sürer, bu yüzden karantinanın alanı daha fazla genişlemeden salgının yayılma sebebini yüzde yüz bulmamız gerekiyor. yanılma payı verecek kadar zamanımız kalmadı..”

kimseden ses çıkmıyorken julianne luther’e döner, çözüm için düşünülen planı profesör anlatmak için yerinden kalkarken bakışlar ona dönüyordur..

“lenartayı bir bilgisayar oyununa benzetebiliriz..”

bu normanın ilgisini çekerken genç adam üç boyutlu haritanın önünde, konuşur

“bazı kesimlerde bizim oyuncaklarımız var.. bunlara klon olduğunu bilmeyen klonlar dedik, ve onlarla oynuyoruz dedik.. bunu ne kadar biz yaparsak yapalım, sabah kalktıklarında süt mü yoksa kahve mi içeceklerine *onlar* karar veriyor..”

opal onu izlerken genç adam açıklar

“bu popülasyonun ipleri bizde, ama seçimleri değil.. burada nefes alan bir toplumdaki bahsediyoruz, ne yapacakları tamamen onlara kalmış.. her yerde kamera tutmuyoruz, biz onları sadece *genel olarak* izliyoruz..”

“yani?”

“yani, demek istediğim, bizim izlemediğimiz bir yerden bu hastalık çıkmış olabilir.. bilemiyorum, belki bir çocuk babasının garajında araba parçalarıyla oynarken elini kesmiştir, sonra köpeğiyle oynamış, eve gidip bulaşıkları yıkamış, üstüne aynı elle bir kek yemiştir, ve her şey çakışmıştır..”

herkes şaşkın, ona bakarken luther gülümser

“her alternatifi düşünmemiz lazım.. dışardan da gelmiş olabilir, içerden de doğmuş olabilir.. dışardan getirilip içerde yetiştirilmiş de olabilir, her şey mümkün..”

james kollarını kavuşturmuş, haritaya ve bilimadamına bakıyorken elini açarak sorar

“yani bunların habitatlarını bilmiyoruz..”

“habitatlarını biz veriyoruz, ancak ne yaptıklarını bilmiyoruz.. bilsek de seçimlerini etkilemiyoruz..”

james onu izlerken lorel mırıldanır

“bir nevi buranın tanrısısınız..”

“aynen öyle.. ve şimdi bozukluğun nerde olduğunu bulmak için, melek göndermemiz gerekiyor..”

john yine bana iş düştü derken george ona bir bakış atar, luther hayır diyerek açıklar

“tam olarak onu demek istemiştin..” george ona bakar, luther konuşur

“bakın.. bize olayı bilen, ama klon olmayan adamlar lazım.. insanların *ya da iblislerin*, bu mikroba karşı bağışıklığı olup olmadığını bilmiyoruz.. ama bu riski almak zorundayız..”

james öyle miyiz derken luther ona döner, julianne konuşur

“senor, burada 100 yıllık bir çalışmadan bahsediyoruz-“

“ben çok yüzyıl gördüm, o kadar da uzun bir süre değil-“

“bir bilim adamı için uzun bir süre!”

james karşısındaki kızıla bakarken genç kadın açıklar

“bu projeyi ben ve profesör marque, *birlikte* götürüyoruz.. ömrümüz daha buna ne kadar yetecek? 100 yılı şimdi çöpe atarsak, bir sonraki projeyi biz ortasında bırakıp gitmek zorunda kalırız..”

“bakın miss, anlıyorum.. ancak benden içeri kendi adamlarımı göndermemi istiyorsunuz.. benden alamazsanız oreondan alacaksınız, ama her halükarda sağlıklı ve gerçek adamları oraya göndermek istiyorsunuz, elinizde hiçbir ilaç yokken hem de.. john orada hasta olursa bunun hesabını bana kim verecek?”

“john verecek..”

james luther’a bakar, profesör açıklar

“john’u içeri kontrollü bırakacağız.. kanına vericiler yükleyeceğiz, beynine sensörler takacağız..”

john kaşlarını çatarak bir adım geri atarken george onun kolunu tutar, luther devam eder

“böylece john’u tamamen izleyeceğiz.. olur da mikroba maruz kalırsa, hem insanlar bunu nasıl kapıyor onu öğreneceğiz, çünkü johnun bedeni oldukça insani-“

“oldukça!” luther ona aldırmadan konuşur

“hem de o kaparsa haberimiz olacak..”

“ama hala bir panzehirimiz olmayacak..”

“orası meçhul..”

james sessiz, izliyorken ewan mırıldanır

“savaşta da bu yapılır, biliyorsunuz.. içeri küçük ve değersiz şeyler atılır..”

john itiraz edecekken george onun kolunu sıkar, james hala sessizken conrad konuşur

“profesör marque bizden asker göndermek isterse ben izin veriyorum.. kendi bölümümden..”

ewan başını sallarken profesöre döner, latty onları izliyor, mırıldanır

“asker mi istiyorsunuz, ajan mı profesör?”

luther ellerini kaldırırken cevaplar

“ben bir şey istemiyorum.. neye ihtiyaç olduğunu söylüyorum.. ne istediğimize ve ne yapacağımıza sizler karar vereceksiniz, ben değil..”

james çenesini kaşıyorken george’a bakar, genç adam konuşur

“içeri girilmesi gerekiyorsa, john girecektir..”

john arkada mızırdanırken kimse onu dinlemez..

SOUNDTRACK TOM JONES – IT’S NOT UNUSUAL

“küçük ve değersiz şeylermiş! iki tane yıldızı var diye o büyük ve değerli mi!?”

“beş yıldızı var sanırım-“

“uçakla giderken gökyüzünden sökmüştür! ben dün ne yediğimi hatırlıyorum ama ne haber?!”

george iç çekerken cevaplar

“o da dün ne yediğini hatırlıyor-“

“ama sevgili kraliçesi geçen sene ne yaptı bilmiyor, ben anlatayım mı?”

“anlatsan ne olacak? adam hala kaptan, sen de hala ajansın-“

“baş ajanım-“

“o oreonda-“

“ben de masadayım!” george gözlerini devirirken kate keyifle onları izliyordur, konuşur

“sen görevinin bu olduğunu bilmiyor musun?”

john homurdanırken george çevirir

“onu sinirlendiren göreve gitmek değil.. etkilerinin ne olduğunu bilmediği bir hastalığın ortasına gidecek, ayrıca beynine verici taktırmak pek de hoşlandığı bir izleme yolu değil, bir keresinde kocaman bir mıknatısa kafası yapışmıştı, o günden beri sevmez..”

kate kahkaha atarken john ona bir bakış atar, genç kraliçe özür dilerken gülmesini bastırır..

“john’un bağışıklığını *biz* ayakta tutamaz mıyız? onu korur, öyle yollarız? ne olursa olsun biz *onun* ölümünü engelleyebiliriz.. klonlar bizim olmasa da, john bizim..”

irina sydneyi dinliyorken parmakları dalgınca omuzlarından düşen saçlarını tanyordur, mırıldanır

“elbette yapabiliriz, ama profesörler bunu isterler mi, soru o.. hepsi john’un vücut değişikliklerini takip etmek isteyecektir.. ve genç adam oldukça paniklemiş duruyor..”

damien o tarafa döner, george’a kızgınlıkla bir şeyler söyleyip gruptan kopan genç adamı izlerken iç çekerek irinadan izin ister, o tarafa yürürken eidan diğerlerini dürterek ikisini gösterir..

SOUNDTRACK DAMIEN RICE & LISA HANNIGAN – UNPLAYED PIANO

“john..”

john ne var diye o tarafa döner, onu görürken sakinleşir, mırıldanır

“gitmek istemiyorum ben..”

damien iç çekerek karşı masaya oturarak ona bakarken sorar

“neden? tehlikeli diye mi? sen tehlike seversin?”

john hafifçe gülerek bakışlarını yerden kaldırıp ona bakar, cevaplar

“klonlar beni ürkütüyor..”

damien kaşını kaldırır, john omuzlarını silkerken mırıldanır

“sevmiyorum.. olmaması gereken şeyler gibi geliyor, içleri boş, tamam dolu, ama boş.. onlara yaşam hakkını bu adamlar veriyor, ne hakla? ares onlardan nefret ediyor, hiçbir tanrının da gelip ‘ben bunları iyileştiririm iki dakikada, vah zavallı klonlar aman da aman’ dediğini görmedim.. hepsi tepkili.. ve ben, tanrıların bu profesörlerden daha iyi bildiklerine inanıyorum..”

“ben de öyle.. ama john, tanrılar gibi, bizler de insanlar için çalışıyoruz-“

“bunlar insan bile değil.. neden kendimi tehlikeye atmalıyım? ya ben de hasta olursam?”

“hasta olmaman için her şeyi yaparız john.. james ve george için önemlisin.. benim için de öyle, buna izin vermem..”

“ama ya olursam? ya elime metal batarsa, sonra köpek yalarsa, bulaşık yıkarsam ve kek yersem?”

damien gülerek ona bakarken john ciddidir, genç adam konuşur

“seni devamlı izleyeceğiz.. profesörler umrumda değil, eğer istersen irina, jason, diğerleri, hepsi seni korur.. anladın mı beni? beynine de çip taktırtmayız, sevmiyorsun biliyorum..”

john başını sallar, damien güzel diyerek onu izlerken john iç çeker, damien gülümser..

“kesin aşık bunlar kesin.. havada aşk kokusu var..”

“bence yanlış bir koku alıyorsun.. sen susun ayrıca, havayı neden kokluyorsun?”

sienna evet, benim koklamam lazım derken eidan onu davet eder, ama genç hava kıran aşk kokusunu alamazken yüksek sesle düşünür

“acaba gerçekten duyguların bir kokusu var mıdır?”

“bilmem.. charlize’e sor..”

“ya kızarsa?”

“kızgınlığın kokusunu öğrenmiş olursun..”

sienna gülerek ona bakarken eidan da gülümser, ikisi beraber charlize’e giderler..

“delmundoyla konuştum, dün gece millreinlerin partisinde mirandanın varlığını hissetmiş..”

charlize o nasıl oluyor derken kocası açıklar

“herhalde oraya cisimlenmiş.. millreinlerin oğlu da delmundoyu bularak cisimlenme nedir, nasıl yapılır, bunu öğrenmiş.. sanırım ilk defa cisimlenmiş, delmundo kötüniet olmadığını, endişe ve korku duyduğunu söyledi, çocuk mirandadan çok hoşlanıyormuş..”

“tabii hoşlanır, para var yüz var, şan şöret var-“

“charlize-“

“yok mu?”

“her çocuk hayatın bu yönlerini düşünmez.. ben düşünüyordum?”

charlize awlarken gülümseyerek onun yüzünü eline alır, cevaplar

“sen apayrı bir adamsın.. beni görüp önümde hayranlıkla eğilmeyen tek adam..”

antonio aslında eğilmiştim derken charlize orasını karıştırma diyordur, antonio gülerek karısını öperken charlize de gülümser, oraya gelmiş sienna ve eidan felç geçiriyorken charlize onları hisseder, kocasından ayrılarak o tarafa dönerken ciddileşmiş, sorar

“ne oldu?”

sienna ağzı açık, genç kadına bakıyorken eidan patlatır

“duyguların kokusu var mıdır?”

charlize genç suya bakarken antonio gülümser

“bu soruya nereden geldiniz?”

eidan ona dönerek damien ve johnu çıkartarak kısaca anlatır, çok merak etmişlerdir, deyimlerin gerçek bir yanı var mıdır acaba, charlize cevaplar

“elbette vardır, yoksa nasıl aşkı hissedebilirdik? sağlıklılığı? her canlı bir şeyler yayar, koku, enerji, aura, su..”

eidan ona dönerken antonio devam eder

“nasıl yapılacağını bilersen sienna, elbette havadaki kokulara ve duygulara ulaşabilirsin.. ama bunu yapmak için önce havayı ayırıştırman lazım.. sanırım.. yanılıyor muyum charlize?”

“hayır, doğru..”

antonio başını sallayarak siennaya döner, genç kadın zayıf bir ses çıkartırken eidan gülümseyerek tercüme eder

“sienna size hayran da..”

sienna onu dirseklerken kendine gelmiş, gülümseyerek teşekkür eder, dönerek uzaklaşırken charlize genç kadını izliyordur, antonio mırıldanır

“çok cici bir kız..”

“ve sana hayran..”

“daha çok seni nasıl idare edebildiğime hayran..”

charlize ona dönerken cevaplar

“evet, oreona bu konuda ders versen memnun olurum, ne zaman beni görse yaprak gibi titriyor..”

“seni gören herkes titriyor hayatım..”

“adam gibi titresin.. su olan bak daha güçlü..”

“çünkü o senin taliminde değil, sınıfta kalırım korkusu yok..”

charlize olabilir derken kocası gülümser..

“james..”

james efendim diye o tarafa bakar, george gelirken konuşur

“john kabul etti, gidecek..”

james güzel derken ewan sorar

“neden bir elemanın gitmeye rızası sizi bu kadar çalıştırıyor? kabul etmiyorsa kovun?”

george bir an uçakta giderken yıldız toplayan ve dün ne yediğini hatırlamayan adama bakarken latty onun bakışını görmüş, tatlılıkla konuşur

“her ekipte önemli ve gözbebeği üyeler vardır ewan.. bizde de colm’u bir anda göndersek, o telaş yapsa bağıırıp çağırır mıydık?”

ewan kraliçeye bir şey demezken george cevaplar

“john bizim önem verdiğimiz biridir, benim yakın arkadaşımdır.. altımda çalışması onu sadece bir isimden oluşan dosya yapmıyor, dönemimizin en iyi ajanını bilinmeyen bir mikroba yollarken komutanların yolladıkları kişileri düşünmeleri gerektiğine inanan bir patronum..”

ewan ona cevap vermek için dönerken conrad konuşur

“ki katılıyorum.. tüm birimler organizma gibidir, bozuk bir hücre bütün yapıyı etkiler.. bence doğru yapıyorsunuz senor morricone-“
“lütfen, george.. james?”

james başını sallar, george dönerek uzaklaşır ve ilerdeki edwarda giderken ewan da öbür tarafa uzaklaşmıştır, conrad şu ilerdeki tantanayı öldürmeye giderken james mırıldanır

“george okunması zor bir adamdır..”

latty efendim diyerek ona dönerken james gülümsüyor, hiç der ve uzaklaşırken latty de gülümser, yaşasın suratıyla deloranın yanına giderken james johnu ensesinden yakalayarak korkaklıkla suçlar..

SOUNDTRACK BEAR MCCREARY – PASSACAGLIA

“kız bir anda yere yığılıyor, haykırıyor, ama beni görünce sakinleşiyor, üstelik mısır adetlerine göre davranıyor.. sanki ben kraliçesiymişim gibi..”

pierce onu dinliyorken myra koltukta, elindeki kolyeyi inceliyor, mırıldanır

“likuna benden bir emir aldığında, onu serbest bırakmam için simgesini verir ve uzaklaştırırım.. miranda da öyle.. ama bu kız bunu nereden biliyor? tamamen başka bir yerde büyümüş, beni gazetelerden takip etmiş..”

pierce öne eğilirken dirsekleri dizlerinde, cevaplar

“bir yerden bilmesi gerekiyor mu? belki bir şeyler olmuştur? ona? ya da başkasına? diğer kızla çocuk da kolyeyi onlara başkalarının verdiğini söylediler, o başkaları kim? ve neden bu kolye? tanıdık mı?”

myra ortasında kahverengi akikten bir taş taşıyan kolyeye bakarken mırıldanır

“tanıdık değil.. ama çirkin de değil..”

pierce hafifçe gülümserken myra da ona bakar, sonra tekrar kolyeye dönerken konuşur

“neden bana gönderildi? bu kız *kim*?”

pierce iç çekerken cevap veremez, ikisi oreon hastahanesinde, koridorda oturmaya devam ederler..

james herkesi haşince yollamış, sonradan karşılaştırılması için kan vermelerini falan söylemişken oreon jamesin da doktor olduğunu, aslında ekibin yarısının doktor olduğunu hatırlamış, *saygıyla* huzurdan çekilmiştir, andrea bir görevliden neyin ne olduğunu ona öğretilmesini rica etmiş, genç adam kabul ederek terimleri ve ne anlama geldiklerini ona anlatmaya başlamışken birden üst lobinin ortasında bir adam belirir, çevresine bakarken görevli dengeleri kontrol ediyor, homurdanarak daha kaç kişinin geleceğini soruyorken andrea hafif kırılmış saçlı, dik adamın yanına ilerler, gülümser

“pardon, merhaba..”

genç adam ona dönerken cevaplar

“merhaba.. siz masadan değilsiniz, değil mi?” andrea gülümserken hayır der
“oreondanım.. ama masayla ortak çalışıyoruz, nasıl yardım edebilirim? tabii edebilirsem?”
“masadakiler nerde? onlara götürülürsem sevinirim..”

andrea elbette diyerek yola düşerken sorar

“siz kimsiniz acaba?”

arkasındaki adam çevreyi inceliyor, mırıldanır

“jack, zaman ve karar tanrısı..”

andrea önde, gözleri büyüterek yürümeye devam ederken jack duvarları inceler..

genç masa kendi kıta sahanlığına dönünce delirmiş, yatmayı talep ediyorken james kan istiyordur, norman kolunu sıyrırken konuşur

“hayır adam gayet kanı kendisi için istiyor, taze sıcak ve yakışıklı kanı buldu tabii..”

james *tabii* derken iğneyi onun koluna saplar, norman heylerken konuşur

“ısıırken de böyle haşin misin?!”
“her zaman.. ısırdığımı öldürürüm..”

norman oğğ derken eğilip dişleriyle onun kolunu yakalar, james heylerken norman bırakmaz, diğerleri gülüyor, james elinde şırınga, kolundaki adamı atmaya çalışırken andrea içeri girer, duruma bakarken norman geri çekilir, mırıldanır

“dişlerim kaşındı da..”

kate gülerken konuşur

“biz arada böyle jamesin koluna asılırsız da-“ jason gülüyorken lorel mırıldanır
“yaa, dişleri çıkıyor hepsinin yeni yeni..” andrea onlar ciddi mi pek anlayamazken kate yanında durduğu jamesin kolunu ısıırır, james şırınganın ucunu kapatıyor, kalçasıyla onu iterek kendinden uzaklaştırırken lorel kutuyla o tarafa geliyor, uzanarak genç adamı boynundan ısıırır, şırıngayı alarak giderken jason arkada eliyle yüzünü kapatıyordur, andrea onları izlerken mia gülümser

“sen de dene-“ andrea şaşkınlıkla gerilerken norman aaaa diyerek genç kadını kolundan tutar, yürürken konuşur

“hangi evrendaşa senoru ısırma onuru düşer andreacım?”

genç kadın öyle bir onur olduğunu bile bilmiyorken james gözlerini deviriyordur, jason konuşur

“norman-“ ama norman şiştler, andrea senorun önüne getirilmiş, gözleri kocaman, sorar
“ciddiler mi?” mia genç kadının diğer tarafından sarkarak konuşur
“sen topraksın, topraktan çıkan canı ısır, tadına bak-“ james gülerken sonra toparlanır, özür dilerken norman tekrar andreaya döner, james’i saçlarından tutup genç kadına getirir, suratını çevirirken andrea gülümser, sessizce uzanıp james’i yanağından hafifçe ısıırırken opal içeri girer, manzarayı görünce gözleri büyürken kate gülerek alkışlıyordur, andrea kıpkırmızı, geri çekilirken james gülümsüyor, konuşur

“onurdu andrea, bunlardan daha naziksin..”

norman ısırdım mı kopartırım derken genç kadın şaşkın, gülümser, o sırada jack içeri girer ve konuşur

“sydney nerde, burası çok garip bir sistemle işliyor, merhaba james..”

jack başka bir koridora girerken andrea geriler, ben artık gideyim derken mia ona el sallar, toprak kıran çıkınca hepsi bir kahkaha atarken dağılır, james öbür tarafa döndüğünde opalle karşı karşıya gelirken genç kadın kaşını kaldırır, james cevaplar

“hepsi beni ısırabilir, ama ben sadece seni ısırırım tatlım..” onu yanağından öper, hafifçe dişlerini sürterken geriler ve koridora girip jacki takip ederken opal iç çekerek yoluna devam eder..

andrea merkez masanın enteresan adetinden sonra kendi kendine gülererek oreon kısmına geçmiş, scott’ın ofisinin önünde kapıyı çalmak üzeredir, genç kadın daha elini kaldırmadan koridorun sonundan eidan’ın sesini duyar ve o tarafa döndüğünde genç adam elinde bir kağıtla bir kalem, çok ciddi bir ifadeyle andreanın yanına geliyordur

“çok önemli bir şey soracağım, iyi düşün..”

“tamam, sor..”

“ölmeden önce scott’la yapmak istediğin en güzel şey nedir?”

andrea bir an afallarken hemen sonra eidan’ın neden sorduğunu kavradığında içi ısınarak gülümser

“bu çok tatlı bir şey eidan-”

“tamam-evet-herkes aynı şeyi söylüyor, cevap verin, her an ölebilirim diye düşün..”

andrea peki diyerek gülümsemeye devam ediyor, şöyle bir düşünürken aklına milyonlarca şey geliyor, ama hepsi nedense önemsiz gibi görünüyorken eidan hala cevap bekliyordur, konuşur

“dağa tırmanmak, uçaktan atlamak, samanyolu, kara delik?”

andrea kaşlarını çatarken eidan elindeki listeye bakıyor, kafasını kaşıyarak kağıdı duvara dayar ve bir şey daha eklerken andrea şöyle bir bakmak için kafasını uzattığında su kıran derhal kağıdı indirir

“sağolun miss dillard, sevgilerinize dönebilirsiniz..”

andrea gülümser

“yardım edebildiysem ne mutlu..”

eidan gülümser ve ona göz kırparak yoluna devam ederken yandaki kapıdan colm çıkıyordur, su kıran bu sefer ona dadanırken andrea scott’un ofisine girer...

“hey..”

andreanın sevecen sesine karşılık scott’tan sadece bir hım duyulurken genç kadın masanın etrafından dolaşip onun arkasına geçer ve ekranda yazan küçük ve uzun yazıları okumaya çalışırken daha ne olduğunu bile anlayamadan scott pencereleri yok eder ve koltuğunu çevirerek ona dönerken andrea gülümser

“bütün gün ortalıklarda görünmedin, hala nefes alıyor musun merak ettim..”

“hissediyorsun sanıyordum..”

andrea gülümser ve genç adama eğilirken mırıldanır

“yine de bazen kontrol etmem gerekiyor..”

scott da gülümserken ikisi hafifçe öpüşür, andrea belinden çekilerek genç adamın kucağına oturtulurken kolunu da scott’ın omzundan atarak iyice yerine yerleşir ve sorar

“ne okuyordun?”

“önemli bir şey değil..”

“sabahtan beri okuduğuna göre önemli..”

“yaşam bölgesiyle ilgili detaylı bir sürü şey..”

andrea başını sallarken iç çeker

“john sonunda gitmeye ikna olmuş..”

scott andreanın saçlarını kulağının arkasına atarken mırıldanır

“ikna olmasa da gitmesi gerekiyor, görevi..”

“ama yine de korkutucu, bilmediğin bir hastalık, her an ölebilirsin-”

“herhangi bir görevde de ölebilirsin, çok farklı değil..”

andrea saçlarıyla oynanıyorken scott’ın keskin mavi gözlerine bakıyordur

“kendisi için değil, arkasında bırakacakları için korkmuş olmalı o zaman..”

“arkasında bırakacakları onu bu kadar korkutuyorsa çevresindeki insanları bir kez daha gözden geçirmesi gerekiyor..”

andrea genç adamdan duyduklarıyla bir an kalakalırken usulca sorar
“sen ciddi misin scott?”
genç adam bakışlarını saçlardan alıp andreayla göz göze gelirken genç kadın oturduğu yerde dikleşmiş, cevap bekliyordur
“gerçekten bu kadar soğuk kanlı mısınız?”
“sorun nedir andre-“
“size okulda arkanızda kalanlar için üzülmemenizi mi öğretiyorlar?”
scott genç kadının soğuyan ses tonuyla kaşlarını çatarken andrea ayağa kalkar
“ya da arkada kaldığında üzülmeceğiniz insanlarla beraber olmanız gerektiğin mi söylüyorlar?”
scott lafın nereye geldiğini anlamış, cevaplar
“ajan olmanın arkada kalanlarla bir alakası yok andrea. sen sana verilen her türlü görevi en iyi şekilde yerine getirmeyi öğreniyorsun-“
“buna düşünmeden ölüme atlamak da dahil mi?”
“gerekirse evet.”
andrea kollarını kavuşturarak önünde oturan adama bakarken sorar
“peki buna kim karar veriyor?”
“nereye varmak istediğini anlamıyorum andrea?”
genç kadın sinirle gülerek elini kaldırır
“şöyle sorayım o zaman: eğer bu görev sana verilmiş olsaydı hiç düşünmeden kabul eder miydin?”
scott gayet doğal bir şekilde tabii ki edeceğini ve şu anda john’un gittiği alanın genişliğine göre ikinci bir ajanın da yakın zamanda gitmesi gerektiğini söylüyor ve bunun gerekliliğiyle ilgili bir sürü zırvadan bahsediyorken andrea onu dinlemeden arkasını döner ve hızlı adımlarla odadan çıkarken scott daha cümlesini bitiremeden sertçe kapanan kapının arkasından bakar..

SOUNDTRACK THE VERONICAS – LEAVE ME ALONE

“andrea!”
scott hemen arkasından ofisten çıkmış, asansör düğmesine kırarak basan genç kadına yetişmeye çalışırken andrea kapılar açıldığı anda kendini içeri atar, ama hemen ardından scott eliyle kapıları durdururken sorar
“aylardır ben her hafta başka bir göreve gidiyorum, *şimdi* seni kızdıran şey nedir?!”
“her hafta göz göre göre ölüme gitmiyordun!”
“gidiyordum, ama sana söylemiyordum!?”
andrea dehşetle ellerini açarken sesinin yüksekliğini umrunda değildir, sorar
“NEDEN?!”
scott kelimelerini toparlayamıyorken her şey onun için aslında çok basittir, görev varsa gidilecek, görev kendinden bile üstün tutulacaktır-
“neden söylemiyorsun scott?! neden ölüme gitmeden önce beni de düşünmüyorsun-ashley’e söylüyor musun!?”
“ashley ona neden söylemediğimi anlar-“
“o yüzden mi aranız bu kadar *iyi*?!”
“andrea bunun bir anda neden sorun olduğunu anlamış değilim-“
andrea bir adım atarak scott’la yüz yüze dururken cevaplar
“çünkü ben seni seviyorum ve ölmeni istemiyorum, ama sen karşımda rahatça, hiçbir şeye aldırmadan ölüme gideceğini söylüyorsun-“
“ölecek olan benim-“
“BU KADAR BENCİL OLAMAZSIN!”
genç kadın tek eliyle saçlarını geriye atar ve elini kaldırarak scott’ı iterken konuşur
“tanrı aşkına scott izin ver sakinleşeyim, git lütfen..”
scott konuşmaya çalışırken andrea genç adamı iterek kapıların önündeki engeli kaldırır ve asansör kapılar kapandığı anda hareket ederken scott alnını sıvazlayarak önündeki metal kapıda hayal meyal görünen yansımasına bakar..

scott tekrar ofisine girip kapıyı çarpar ve başını kaldırdığında onun koltuğuna oturmuş, dönerek onunla göz göze gelen john'u gördüğünde kaşlarını çatar, ama ajan black keyiflidir, gülümser..

“bütün oreon sizin sesinizle şenlenmiş diye duydum..”
“yanlış duymuşsun, koltuğumu alabilir miyim?”
john scott'ın o çok istediği koltuğa şöyle bir bakar, kalkar, poposunun altındaki bölgeye de bakar, çok da istenilecek bir şey bulamadığında tekrar oturur ve genç adama döner
“nedir bu koltukta o kadar istediğin şey?”
scott gözlerini devirerek boşvermesini, isterse sonsuza kadar orada oturabileceğini söyler ve dışarı çıkacakken john o anda ciddileşmiş, konuşur
“ajan ellen..”
scott kapıya dönük, dişlerini sıkarak başını çevirirken john önündeki koltuklardan birini gösteriyordu
“otur lütfen..”
scott yıllarca okulda *onun gibi olunması gerektiği öğretilen* ajana bakarken döner ve gösterilen yere otururken john oturduğu yerde rahat, kollarını kavuşturarak sorar
“benim gibi mi olmak istiyorsun?”
scott buna cevap vermeyi reddederken john pekala diyerek daha basit bir soru seçer
“göreve sen mi gitmek istiyorsun?”
“göreve kim gitmesi gerekiyorsa o gider, bunun istekle bir alakası yok-“
“sınav yapmıyorum, adam gibi soruyorum, ansiklopedi gibi konuşmazsan çabuk biter, ben de giderim-“
“evet.”
“güzel.. neden?”
“ihtiyaçlara daha iyi cevap verebil-“
“ansiklopedi istemiyorum demiştin.”
“çünkü senin beceremeyeceğini düşünüyorum. çocuk gibi sızlanan birinden daha iyi iş yapabilirim sanırım..”
john gülümserken scott adama sinir oluyordur, ellerini önünde birleştirerek yüzündeki tek bir kası bile oynamadan john'u izlerken john masaya yaklaşır
“becermek derken neyi kasettiğini pek anlayamadım..”
“senin anladığın şeyden farklı olduğu kesin..”
“bütün bu öfke benim için mi? öyleyse çok mutlu olacağım-“
“değil.”
“beni mutlu etmemek için mi öyle söylüyorsun-“
“ne istiyorsun black?”
john sonunda bir soru sorulmuş, artık o da cevap verebilecekken mutludur, ifade almaktan hep nefret etmiştir zaten, tekrar arkasına yaslanır
“odun olmayı bırakıp adam olmanı istiyorum, yapabilir misin?”
scott dişlerini gıcırdatırken john kaşlarını kaldırır..

“aslında buraya bunu sormak için gelmemiştim, ama andrea'nın sesini duyunca olaya biraz olsun hakim oldum sanırım-“
“hiçbir olaya hakim değilsin black-“
“soru sordun cevap veriyorum, ben seni dinledim, sen de beni dinle.”
scott karşısındaki adamın *kaç yaşında olduğunu* merak ediyorken john hiçbir şey merak etmiyordur, her şeyi biliyordur, devam eder
“çok zeki bir adamsın, olmasan oreon'da işin olmazdı zaten, o yüzden zekisin, evet, ama bu odun olduğun gerçeğini değiştirmiyor-“
“kelimelerine dikkat ederek konuşursan-“
“odun nedir ki scott?”
scott cevap vermezken john omuzlarını silker
“hepimiz zamanında birer odunduk, evrim falan hepsi yalan, herkes odundu. odundan bu hale geldik, neden? çünkü hissetmeyi öğrendik. bize vurduklarında odundan çıktığı gibi tok bir ses çıkmıyorsa vurulduğunda canımız yandığı içindir.”
scott sabırla dinliyorken john evrimden başka bir konuya atlar
“göreve gitmeden önce mızızlanıyorsam da odun olmadığım için mızızlanıyorum. ayrıca salak da değilim, ajan olabilirim, en iyisi olabilirim ama salak değilim. bana bir görev verildiğinde bunun artı ve eksilerini kafamda tartabilecek, eğer saçma sapan bir şeye de *yapmıyorum!* diyerek

mızmızlanacak kadar akıllıyım. sen de öylesin, ama bazen göstermiyorsun, andrea da bu yüzden bağırıyor-“
“görevde ölme riskim varsa ve gerçekten yapmam gerekiyorsa o zaman nasıl mızmızlanacağım?”
“mızmızlanmayacaksın, ama arkanda senin için üzülenlere de kıcını dönüp ajanlık numarası çekmeyeceksin çünkü sen işine ajansın, onlara değil ve eğer arkanda senin için üzülenler varsa ne mutlu sana. ben benim için bir damla göz yaşı döken insanları mumla aradığım günleri biliyorum, hoş değildi.”
john tatsızlaşmışken scott onu izliyordur, sorar
“gerçekten korkuyor musun?”
“deli misin? ödüm patlıyor, eminim odunu da ateşe atmadan önce aklı gidiyordur, ama odun işte, söyleyemiyor. anladın sanırım..”
scott başını sallarken john ellerini birbirine vurarak koltuktan kalkar
“güzelmış, sizinkiler daha konforlu, ben de isteyeceğim..”
ve genç adam ofisten çıkıyorken son anda arkasını döner
“ve evet, asıl söylemek istediğim şey de şuydu: sen de benimle geliyorsun, o kadar çok klonun arasında tek başıma atlayamam. ben doğuda çalışırken sen batıda olacaksın. aralarında bir bağ varsa ne mutlu, yoksa yaratacağız.. gerekli okumalarını yapmışsın, gördüm..”
scott kaşlarını çatarken john onu beklerken sıkıldığını söyler ve daha sonra görüşeceklerini de ekleyerek odadan çıkarken koridorda genç adamın ıslığı duyuluyor, scott iç çekerek boş koltuğunu izliyordur..

SOUNDTRACK

AQUALUNG – BRIGHTER THAN SUNSHINE

andrea odasının kapısı tıklatıldığında başını kitabından o tarafa çevirir, karşı taraf herhangi bir ses duymamış, biraz bekledikten sonra kapı açılırken scott içeri girer, andrea tekrar kitabına dönerken genç adam kapıyı kapatıyordur, ellerini ceplerine sokar ve yatağında uzanmış, elindeki kitabı okuyan genç kadını izlerken o kitabın ne zamanlar ortaya çıktığını çok iyi biliyordur, ilk görevden sonra andrea onu beklerken bu kitabı okuyarak uyuyakalmıştır, ondan sonra scott her döndüğünde kitap orada olmuştur, ayrıca her seferinde biraz daha ilerde duruyorken kitap aylardır bitmemiştir, scott bir kez olsun açıp acaba bu kitap nedir diye bakmamış olduğunu fark ederken kendinden nefret eder, sonra bunun da bir başlangıç olduğunu düşünerek bir adım atarken andrea onun hareket ettiğini gördüğü anda kitabını indirerek ona bakar, scott yerinde dururken sesi sakindir, hatta sevecen bile denebilir, sorar
“sakinleştin mi?”
andrea onu süzer, iç çekerek kitabı tekrar komodininin üzerine koyarken başını sallır
“sakinleştim, ama hala kırgınım..”
“biliyorum..”
andrea nereden biliyorsun diye sormak istiyor, ama sesini çıkarmıyorken scott onun yanında yatağa oturur
“ben de john’la beraber yaşam bölgesine gideceğim andrea..”
genç kadının içinde bir yer zıplarken belli etmemeye çalışıyor, ama scott gözlerinden okuyorken uzanarak genç kadının yüzünü kavrar
“ama ölmeyeceğim, en azından ölmeyi deneyeceğim..”
“neden?”
“çünkü seni seviyorum ve üzülmeni istemiyorum..”
“ben olmasam ölecek miydin?”
scott gülümser
“daha az dikkat ederdim belki..”
“demek ki okulda her şeyi öğretmiyorlar..”
scott başını sallır
“haklısın..”
andrea iç çekerek genç adamın elini tutar ve dudaklarına götürerek öperken oturduğu yerden ona yaklaşır
“aklını ne başına getirdi bilmiyorum ama umarım bir daha gitmez.. hem zaten her şey o kadar basit ki, sen ölmeyeceksin ikimiz de mutlu olacağız..bir de ashley var, ona da söyle..”

scott tamam diyerek onaylarken andrea da güzel der ve uzanarak genç adamı öperken scott onun dudaklarıyla black'in ne demek istediğini bir kez daha anlıyor, ama bir anda black'in öptüğü dudaklar aklına geliyorken kaşlarını çatır, andrea da o anda ayrılarak gözlerini açarken scott'ın aklından geçenlerin farkında değildir, genç adamın yüzünü okşarken mırıldanır

“eidan bugün bana ne sordu biliyor musun?”

scott başını iki yana sallarken andrea gülümser

“ölmeden önce scott'la en çok ne yapmayı isterdin dedi..”

genç adam bir an duraklarken kendisi de düşünmeye başlamıştır, aklına bir değil, bir çok şey geldiğini fark ettiğinde uzanarak andrea'nın dudaklarını bulur ve genç kadını belinden kendine çekerken andrea genç adamın dudaklarına gülümseyerek ona tutunur..

“ne cevap verdin?”

andrea gözleri kapalı, scott'ın nefesi dudaklarına vuruyorken gülümser

“veremedim-daha doğrusu tek bir şey seçemedim..”

genç adam o güzel dudakları bir kez daha öper ve tekrar çekilirken andrea sorar

“sen ne cevap verirdin?”

“bilmiyorum..”

andrea gözlerini açarken buz maviler ona bakıyor, ama pek de bilmiyor gibi görünmüyorken genç kadın gülümser

“bir tanesini seçsen..”

scott bir an arkalarındaki duvara bakarak düşünür, gözleri hafifçe kısılrken andrea onun yüzünü izliyor, kendisi de karar vermeye çalışırken kapı çalınır, ikisinin de düşünceleri yarıda kesilmiş, başları o tarafa dönerken andrea girilmesini söyler, kapı açılıp dorian başını içeri sokarken scott'ı ve ikisinin nasıl durduklarını gördüğünde arghlayarak önemli olmadığını söyler ve kapıyı kapatıp çıkarken andrea kaşlarını çatıyor, scott da *peki* diyerek önüne dönüyorken ikisi tekrar göz göze geldiklerinde sanki bakışların arasında küçük bir alev parlamış, andrea titreyerek genç adama uzanırken scott sertçe genç kadının dudaklarına bastırıyor ve andrea'yı iterek üzerine çıkıyorken genç kadın onun ağırlığıyla inleyerek bir anda büyük bir tutkuyla sarılmış, ağzını açarak scott'ın sıcak tadını karşılıyordu...

SOUNDTRACK TIMBALAND – SCREAM (FEAT. KERI HILSON & NICOLE SCHERZINGER)

scott andrea'nın üzerindeki adeta yırtarak çıkarıyorken genç kadın bundan bile korkunç bir zevk alıyordur, inleyerek kalçasını kaldırır ve çamaşırını da bacaklarını yakarak çıkarken scott genç kadının üzerine yerleşir ve hiç beklemeden kendini iterken andrea yatağı yumruklayarak inler ve nefes nefese hareket ederken konuşur

“normal değil bu, ölecek gibiyim-biraz daha-orası evet-ah tanrım..”

scott aklını kaçırarak, daha derine inmek için kendini bile öldürecek gibiyken eğilerek andrea'nın boynunu öper-emer-ısıtırken genç kadının inlemesi artık kelimeleri gibi olmuştur, genç adam bütün gücüyle kendini iterken yataktan pek de hoş olmayan sesler geliyor, genç adam derin bir nefes alarak bir an için durur, andrea genç adamın yüzünü tutarak ona bakarken dudaklarını yalar

“normal değil, değil mi?”

“seni parçalarcasına becerme isteği mi? hayır. değil.”

andrea inleyerek scott'ın yüzünü çeker ve dudaklarını kopartırcasına ısıtırken scott yine hareket etmeye başlamış, darbeleri çok doğru yerlere gidiyorken andrea zevkle feryat eder, scott inleyerek yine nefes almak için duruyorken andrea güler

“sakinleş..”

scott *evet, çok kolay* bakışıyla gülerken andrea alnına yapışan saçları geri iter, scott yavaş yavaş hareket ediyorken genç kadın gözlerini kapatır, scott eğilerek bu sefer yavaşça dudaklarını örterken andrea genç adamın yüzünü tutuyor, içindeki hareketin her saniyesini hissediyorken biraz sonra scott boşaldığında andrea nefesi tekleyerek ince bir ses çıkarır, genç adam geri çekilerek onu izlerken andrea hayatı boyunca hiç bu kadar büyük bir tatmin yaşamamış, gözlerini kapatarak

içindeki şey her neyse onu yıkamasına, sarıp sarmalamasına izin verirken boynundan sıyrılıp yastıkla onun arasına sıkışan kolyesi parlıyordur..

dorian hala aradığı insanı bulamamış, nasıl çağıracağını da bilmiyor, öyle boş boş dolaşırken üst lobiye girer, onun içeri girmesiyle bütün bakışlar o tarafa dönerken dorian dışlarını gıcırdatarak yürümeye devam eder, bir şeyler oluyordur, genç adam ne olduğunu öğrenmek için irinayı arıyor, en azından michael sydney’le beraber ortadan kaybolmadan önce öyle yapması gerektiğini söylemiştir, dorian da bu saçma sapan binada zaten hiçbir aradığını bulamıyor, toplantı odasının kapısını tıklatır ve içeri girer, james ve antonio gelecekten geldik diyen gençleri önlerine almış, dürüstlük testi yapıyorken dorian’ı gördüklerinde james ayağa kalkar

“evet, ben inandım. şimdi izninizle..”

senor kapıya gelip ateş kıranın önünde durur ve gözlerini kısar

“sende bir şeyler var..”

“biliyorum, irinayı bulmam gerekiyor..”

james odadan çıkıp etrafına bakar

“ben göremiyorum, antonio’ya sor-opal..”

opal de nasıl olduysa zaten james’ı arıyor, ikisi her zaman yaptıkları gibi kimseye hesap vermek zorunda değil, emin adımlarla üst lobiden batı kanadına giden kapıya giderler ve ortadan kaybolurlarken dorian tekrar toplantı odasına döner, o sırada charlize kocasının yanında belirirken antonio gençlerden izin isteyerek kalkar ve sarışın tanırcayla birlikte ortadan kaybolurken dorian eli havada kalmış, iç çekerek onu izleyen elle ve landon’a bakar ve

“burda kalmak istemezsiniz..”

diyerek toplantı odasının kapısını kapatırken tekrar etrafına bakınır, gözüne iyi bir kaynak kestirerek o tarafa ilerlerken elle ve landon onayı da almış, dışarı çıkar ve oreon tarafına nasıl geçileceğini birine sorup öğrendikleri gibi doğu kanadına girerlerken kapılar ikisinin arkasından kapandığında sebebi bilinmeyen bir şekilde herkes eşleşiyor gibidir...

“miss sinclair..”

jason’la konuşan myra ve onların da yanındaki lore’tin bakışları o tarafa dönerken dorian tanırcayı işaret eder

“annenizi bulmam gerekiyor-“

ve genç adamın lafı daha bitmeden loret uzanarak onun dudaklarına yapışırken myra kaşlarını kaldırır, jason ise çatarken loret tüm gücüyle dorian’ı iterek duvara yapıştırmış, lobideki her hücrenin bakışlarını ve daha bir çok şeyini üzerlerinde toplayarak öpüşüyorken dorian genç kadının belini tutuyor, tanırcanın içinden akan seks kan kırmızı, adeta damarlarında dolaşırken loret simsiyah saçlardan parmaklarını geçirir ve inleyerek kendini ateş kırana bastırırken jason arkada sesli bir şekilde öksürür, loret nefes nefese geri çekilir ve kendini kontrol etmeye çalışırken myra izin isteyerek uzaklaşıyor, jason karısının yanına geliyorken loret onu gömleğinden sıkıca tutar ve dorian’a döner

“annem birazdan burada olacak..”

dorian haşince öpülmekten kızarmış dudaklarını yalar ve başını sallarken loret kocasına döner ve genç adamı kendine çektiği anda ikisi ortadan kaybolurken dorian biraz oturması gerektiğini düşünüyor, ama adım atamıyorken duvardan kayarak yere oturur ve başını arkaya yaslar derin bir nefes alır..

SOUNDTRACK

TIMBALAND – BOARDMEETING (FEAT. MAGOO)

“bu sefer şarjörü doldurmayı unutma..”

yan kabinden norman *hahal*arken ashley sırtır ve tabancasını doğrultarak iki el ateş ederken kurşunların gittiği yeri beğenmiş, elindeki alete bakar, evirip çevirip nasıl bir şey olduğunu anlamaya çalışırken merkez masanın gerçekten bir sürü güzel oyuncağı vardır, genç kadın bunu düşünürken masanın bir başka oyuncağı olan norman onun kabinine girer, ashley elindeki tabancayı bırakarak arkasını dönerken norman kulaklığını çıkararak bir köşeye atar, ashley de aynı şeyi yaparken norman

genç kadına yaklaşıp onu çevirir ve kabinin duvarına yapıştırırken ashley sırtı acıdığına gözlerini kapatarak sırtır

“nereden çıktığını sorsam?”

“birisi bir şey yapıyor..”

norman genç kadının daracık bir kotla örtülmüş bacaklarını aralayarak kendini sertçe bastırırken ashley başını duvara yaslar

“birisi kim?”

“muhtemelen loret, ne zaman o bir şey yapsa önümdeki her türlü dişiye bunu yapmak isterim.”

ashley nedir diye sormadan norman genç kadının dudaklarına yapışır ve sol eli biçimli göğüslerden birini kavrayıp sağ eli o daracık kotun düğmeleri açıyorken bir an sonra omuzlarından itilip karşı duvara yapıştığında sırtır

“sonra da o dişinin bana *bunu* yapmasını isterim.”

ashley sırtırken kapıya bakar, kimsenin ortalıklarda görünmemesi onun için yeterli olurken üzerindeki kazağı çıkararak kulaklıkların gittiği cehenneme fırlatır, simsiyah sütyeni beyaz teninde bir günah gibi parlıyorken norman pantolonunun düğmeleri çözüyordur, ashley dizlerine kadar olan deri çizmelerinin fermuarını açarak çıkarır, norman gülerken genç kadın bu kot başka nasıl çıkacak diyor, norman ona şiddetle hak verirken ashley kotu da çıkarıp fırlatır, diğer bir günah kalçalarını kavramışken norman onu izliyordur, ashley ona yaklaşıp tişörtünü genç adamın başından çıkarıp atar, pantolonun çıkması onun için bir zorunluluk değilken norman parmağını ashley’nin külodundan geçirir ve ince lastiği çekerek genç kadını kendine yapıştırırken ashley sırtır

“koparıp parçalaman gerekiyor..”

norman kaşını kaldırarak parmağın tutuşunu avcunun içine alırsa çevirir ve sertçe çekerek lastiği koparıp siyah kumaş ashley’nin bacaklarından dökülür, genç kadın zincirlerinden kurtulmuş bir mahkum kadar özgür, güzel diyerek normanın dudaklarına saldırırken genç adam ona verilen kontrolü memnuniyetle alır ve genç kadını kaldırarak yine karşı duvara çarparken ashley hem duvarın, hem de normanın sertliğinin şiddetiyle inler, ellerini kaldırarak kabin duvarının üstüne asılır ve genç adamın hareket etmesine bile gerek kalmadan kendini çekip geri iterken norman inlemekle kahkaha atmak arasında bir sesle genç kadını belinden kavrayarak yavaşça göğüslerine ulaşır, ashley başını geri atarak kendini tekrar alçaltırken norman elinin altındaki göğüsleri sıkıyor, ashley yutkunarak tekrar yükseliyorken norman daha fazlasını istiyor, onu çektiği gibi duvardan alır ve ikisi bu sefer yere düşerken norman genç kadının başını tutuyor, ashley bacaklarını onun kalçasına dolamış, yer ya da gök farketmeden kendini ona iten adamı karşıliyorken birbirine çarpan tenlerin sesleri kursunlara kafa tutuyordur...

norman ashleynin bacağını sıkarak kendini tekrar iterken genç kadın düz zeminde tutunacak bir şeyler arıyor, bir masanın bacağına tutunurken üzerindeki metaller titriyor, ikisinin inlemelerine metallerin çarpması da ekleniyorken norman bir an çekilerek altında uzanan kadına bakar, uzun siyah saçlar yere dağılmış, dudaklar artık öpülüp ısırlmaktan şişmişken ashley de norman’ın yüzünü izliyor bir an sonra gözlerini kapatarak güler, norman da sırtarak kendini iterken ashley gözlerini açar, başını hafifçe yana eğerek üzerinde bütün erkeklik egosu tavan yapmış, zevkten dört köşe olan adamı izliyorken norman kendini bir kez daha ittiğinde ashley kaşlarını çatır, norman gittikçe tekrar hızlanıyorken ashley gözlerini kapatır ve aylar önce yıkık dökük bir evde seviştiği adam gözlerinin önüne gelirken norman eğilerek boynunu ısırdığında ashley genç adamın başını tutarak kendini ona kaldırır, gözleri hala kapalı, gözünün önünden sahneler geçiyorken norman kulağına fısıldayarak kimi düşündüğünü sorduğunda gülümser ve işine bakmasını söylerken norman emredersiniz diyerek kendini öyle bir iter ki ashley canının acısından delice bir zevk duyarken norman genç kadının çenesini ısırır ve yüzünü kendine çevirerek gözlerini açmasını söylerken ashley ona bakar, norman girdiği yerden çıkmaya niyeti yok, genç kadının içinde hareket ederken nefes nefese sorar

“kimi düşünüyorsun?”

“söylersem sen de mi düşüneceksin?”

“biraz anlatırsan belki düşünürüm?”

ashley şokla gülerken norman kaşını kaldırır, genç kadının onun saçlarından elini geçirerek belini kaldırırken konuşur

“chris’in abisini..”

norman oğğlarken ashley sırtır

“tessa’yı tanıyor musun?”

norman memnurlukla bir ses çıkarırken ashley ellerinin altındaki saçları çekerek inler ve tekrar konuşur

“abisi de tessanın erkek versiyonu-“

“ne zaman yattınız-“

“noelde-“

“nasıldı-“

“bundan daha güzeldi-“

“sevindim-“

ve norman genç kadının içinden tamamen çıkarak tekrar aynı şiddetle girerken ashley bu sefer gerçekten canı acımış, kaşlarını çatar, onu izleyen norman abarttığını anlamış, özür dileyerek daha nazik olurken ashley gülümser ve uzanarak genç adamı öperken norman beklenmedik şefkatle bir anda boşaldığını hissediyor, ashley öptüğü dudaklara gülümseyerek genç adamı içinde kavırıyor ve bu sefer kendi tatminini es geçiyordur...

“dorian..”

genç adam oturduğu yerden başını kaldırır, zeka ve tutku tanrıçası bütün güzelliğiyle orada duruyorken genç adam başını tekrar arkaya yaslar

“bana bir şey oluyor..”

irina gülümserken genç adamın yanına eğilir, dorian sanki bütün gücü içinden çekiliyor, her dakika daha bitkin oluyorken irinanın elini alnında hissettiğinde derin bir nefes alır ve rahatlatırken güzel tanrıça konuşur

“tutkunu kontrol edemiyorsun..”

dorain kaşlarını çatarken irina diğer elini de genç adamın boynuna koyarak atar damarının vuruşunu hissederken dorian yutkunur

“ama ateşi kontrol edebiliyorum..”

“sen sadece ateş değilsin dorian.. diğerleri de sadece su ya da toprak değil.. hepiniz aynı zamanda insani duygularsınız.. sen tutkusun ve tutkun ateşinden bağımsız kalmış, onu da unutmamalısın.. sen onun da varlığını kabullenip kontrolünü eline alana kadar biraz yorgun olacaksın..”

dorian gözleri kapalı, tanrıçanın özüyle yıkanıyorken yarı uykudaymışçasına sorar

“nasıl yapacağım peki?”

irina ellerinin altındaki adamın gücüyle gülümser

“bunu sana ben söylersem sen yapmış olmazsın, değil mi?”

dorian başını sallar

“doğru.. zeka tanrıçası olduğunuzu unutmuşum..”

irina genç adamın saçlarını hafifçe okşayarak ellerini çeker ve ayağa kalkarken dorian bütün kasları gevşemiş, oturduğu yere kıvrılıp uyuyabilecekken irina ona bir iyilik daha yaparak odasına cisimlediğinde dorian artık hangi tanrıçaya tapacağına karar vermiş, örtülere sarılarak belki de hayatının en rahat uykusu için gözlerini kapatır..

SOUNDTRACK

TOM JONES – SEX BOMB

“franco-franco!”

franco fısıltıyla o tarafa dönerken duvara saklanmış arkadaşına bakar, sorar

“ne oldu-“ eidan onu yakasından çektiği gibi öbür tarafa, gölgelerin gücüne çeker, franco kaşlarını çatarken konuşur

“kimden kaçıyoruz-“

“vienden!” franco o neden derken yine ne halt yaptığını sorar, eidan yüzünü buruşturur

“korkunç bir şey yaptım, korkunç, başka kelime yok-“

“ne yaptın eidan, salaktır ama korkunç değildir eminim-“

“vieni öperken siennayı düşündüm!”

franco dehşetle ona bakarken eidan acıyla kıvrılır, franco mırıldanır

“evet, korkunç..”

eidan başını sallarken panikle saklanmaya devam eder..

damien yürürken mırıldanır

“bir şeyler oluyor.. herkes birbirine kaçamak bakışlar atıyor, saçlar toplanmış, bayanlara ateş basmış vaziyette, loreet hamile mi?”
george gülerken o kadının bilemeyeceğini söyler, damien da gülümserken ikisi üst lobideki gizli kargaşaya bakarlar, o sırada mia o tarafa koşturur, konuşur
“baba gözlerini kapat!”
“neden-“
“kapat!” george gözlerini kapatırken mia damiena atılır, genç adamı kulaklarından yakalamış, kendine çarparken damien gözlerini devirerek onu tutar, ama bir süre sonra o da genç kadını hissettikçe nefesi boğulurken george gözlerini açtığında bağırır, onlara ters dönerken ilerde edward gülerek ona bakar, sonra işine devam eder..

james opalle beraber yürüyor, boş bir koridor bulduğu an onu çevirerek duvara yapıştırırken opal de onu kendine çeker, genç adamın başını boynuna eğerken belini ona dayayarak fısıldar
“bir şey oluyor-“
“umrumda mı-“ opal gülümserken gözleri kapalı, başını diğer tarafa çevirir, james onun tenini öpüyorken ellerini duvardan çekerek onun kalçalarına koyar, sıkarak kendine hizalarken opal inler, o sırada koridora giren latty gözleri kocaman, onlara bakarken opal onunla göz göze gelir, james gözlerini devirerek geri çekilirken genç kadına dönerek konuşur
“latty..”
latty ikisine bakıyorken eliyle arkasını gösterir, kelimelerini bulamamış, sonra da bir daire çizerken opal sanki anlar, james’i kendinden iterken o sırada myra elinde dosyalarla koridora girer, james’i görünce rahatlar
“james, etrafta bir şeyler var, bugün durup dururken biriyle birlikte olmak istedim-“
“bu kötü mü tatlım?”
myra gülerken cevaplar
“sen değildin..” james hımlarken opal konuşur
“etafta bir şey var.. ben de bugün durup dururken biriyle birlikte olmak istedim..”
myra kim acaba derken james mırıldanır
“herkes beni istiyorsa benim suçum mu?” myra dosyayla ona vururken konuşur
“loret ortalıkta yok.. siz de kendinizi tutun..”
ve onları geçip yürürken james opale döner, mırıldanır
“loreti bul.. yataktaysa da içeri gir, kes.. oğlum olduğu için ben girmiyorum, naziğim bak..”
“muhteşem bir adamsın james, evren sensiz ne yapardı..”
ve dönüp uzaklaşırken james arkasından hırıldar, sonra dönerek latty’e bakarken latty bir adım geriler..

“gördüğün gibi ters bir şeyler oluyor..”
latty başını sallarken başka bir şey düşünmediğini söyler, james onu izliyorken genç kadın kendini zar zor tutuyor, yutkunur, james onu rahat bırakır ve önüne dönerek yürümeye devam ederken latty de yanında giderken sorar
“hep böyle misiniz?”
“hep bir şey değiliz latty, opal ve ben arkadaşız-“
“onu kasdetmedim..”
james ona bakar, latty açıklar
“masa olarak.. herkes birbirini öpüyor, ısırtıyor, herkes her yerde..”
james gülerek önüne döner ve yürümeye devam ederken sorar
“laçka mıyız, onu mu soruyorsun?”
“laçka olsanız evreni döndüremezsiniz.. ama kişisel açıdan nasıl bu kadar rahat oluyorsunuz? ben şey öyle bir şey yapsa onu ya pataklardım, ya da odama kapanırdım..”
“ney? yalnız olduğunuzu sanıyordum miss flacil?”
latty pembeleşirken cevaplar
“yani.. ilerde..”
james hımlar ama yememiş, yoluna devam ederken konuşur
“kişilere bağlı.. oreonda o kadar rahat olamayız.. ama siz de masaya düşseniz, el mahkum o rahatlığa kavuşursunuz, hayat başka türlü yürümez.. koridorlarımızda bir seks tanrıçası geziyor, iki de gücünü seksten alan iblisim var, ben zaten seksi seven bir adamım, pierce da öyle, problem yok..”
latty gülerken mırıldanır

“sanki piercela birlikteymişsiniz gibi oldu..”

james reddetmezken kapıyı açarak üst lobiye girer, latty şokla arkasından bakar..

james üst lobiye girdiğinde tavukları ona dönerek seslenirken james ellerini kaldırır, bildiğini söylerken oreon da liderini istiyordur, o sırada o da içeri girerken james onun suratına sırtır, tekrar kalabalığa dönerken konuşur

“bir uyarı falan verin lütfen, herkes burda toplansın.. opal loreti getiriyor..”

masa rahatlarırken pierce telefonu kaldırır, james latty'e dönerken konuşur

“öyle bir şey de yok latty.. benim sadece bir karım var..”

latty başını sallarken artık her şeye inanabilirdir, masaya bir daha hiç aynı gözle bakamayacaktır, bir şey demezken irina içeri girer, bir anda herkesin gözü dönerken genç kadın iç çeker..

“neden daha önce düşünmedim! loret seks, ortada seks yok, sensin suçlu!”

herkes güzeller güzeli kadına vurulan suçlu etiketine bakarken irina cevaplar

“tam olarak ben sayılmam.. ama yardımcı olduğum kesin.. en azından tutku benden çıkıyor evet..”

james ‘aha!’ derken haklılığını ispatlar, pierce telefonu kapatırken herkes koşturarak içeri girmiştir, conrad scott ve andreayı iki ayrı elinde tutarak içeri sokuyorken george da norman ve ashleyi içeri atar, opal loret ve jasonu getirirken jason kollarını geriyor, kedi gibi sırtıyordur, naunet ona kalem atarken genç adam gülerken eliyle vurup düşürür..

“irina zeka tanrıçasıdır, bunu herkes bilir.. ama loretin seks gücü o kadar öne çıkmıştır ki, çoğu kişi irinanın tutku tanrıçası da olduğunu unuttur..”

o sırada bunu unutan kesim oooooohlarken genç kadına bakar, irina gülümserken pierce devam eder “bu tip bir durumla daha önce de karşı karşıya geldik.. jacquelyn doğarken loret güçlerini kontrol edememişti, ve etrafta bir seks arzusunun yükselmesi olmuştu..”

“şimdi de irina mı hamile?”

genç gözler genç kadına bakarken irina gülümsüyor, hayır derken pierce düşünüyor, mırıldanır

“bir genç gücünü tutamıyor, ama tutkuyla bağı nedir?”

dorian elini kaldırırken pierce ona bakar, irina başını sallar, onun konuşmasını bekler..

“ben.. ateşim.. ateşin özü, insan duygularına hitaben, tutkuyu temsil eder..”

wusla eli boynunda, onu izliyorken edward ona bir bakış atar, sonra tekrar geri, konuşan adama bakarken dorian kimseyle göz teması kurmuyor, yere bakarak devam ediyordur

“tam olarak sebebi şu anda bilmiyorum, ve pek de umrumda değil, ama bildiğim şey irina çevremdeyken, loret çevremdeyken, tutkuyu kontrol edemediğim..”

james onu izliyorken konuşur

“uzaklaş o zaman?”

oreon bir ağızdan ‘hayır!’ diye bağırırken james gözlerini devirir, dorian konuşur

“belki de gitmeliyim.. senor haklı..”

james iç çekerken mırıldanır

“ben hep haklıyım, ama kimse beni dinlemez.. yine de, kalman gerek aslında.. ilerde bu ıvır zıvırı tekrar kontrol edemediğinde bianayla seks yapmak istemiyorum..”

opal dönerek ona bakarken myra mırıldanır

“o da güzel..”

james sırtırırken herkesin gözünde çarpık imgeler oluşuyordur, genç adam keyfini sürer..

irina yürüyerek elini dorianın omzuna koyar, herkes bir serinlerken genç kadın konuşur

“dorian oldukça olgun bir genç adam, ama yine de bazı güçleri dengelemek açısından çok genç, bu görüntüsüne, sakinliğine aldanmayın.. bazı konularda sienna kadar kendine güvensiz..”

sienna kaşlarını çatarken charlize eliyle işaret eder, andrea genç kadının omzunu sıkarken irina devam eder

“ama bu demek değil ki dört kıran da aslında güçlü değil.. dördü de çok güçlü, ve şimdi beşinci elementleri de çevrelerindeyken biraz güç sarsılması yaşıyorlar.. dorianın bunu daha da

aktifleştirmesinin sebebi, benim ve loretin çevresinde olması.. eğer poseidon da burada olsaydı, sienna ve eidanda da değişik dengelenmeler olurdu..”
eidan gözleri büyürken franco ona vurarak milleti boğmak isteyip istemediğini sorar, eidan sönerken vien ona gülümser, eidan gözlerini kaçırırken genç kadın kaşlarını çatar, irina devam eder
“önümüzdeki olay jacquelyn olayından daha sert ve güçlü olacak, çünkü loret ne olursa olsun sizleri birazcık dengede tutabiliyordu..”
james birazcık mı derken loret gülümser, mırıldanır
“kimini tuttum, kimini bıraktım diyelim..”
pierce ona korkunç olduğunu söylerken norman şikayet etmiyordur, naunet ona vururken irina toparlar
“beni dinler misiniz?”
ses kesilirken genç kadın devam eder..

“jacquelyn olayında seks güdüsü devredeydi, seks tutkudan daha kolaydır, daha çabuk tatmin olur.. ama tutku içten gelir, ruhta, beyinde oluşur, vücut da ona destek verir..”
millete yine ateş basarken genç kadın devam eder
“iki şekilde problemle karşılaşacağız.. birincisi, dorianın kontrol edebildiği tutku, normal olan.. james ve myra gibi, pierce ve naunet gibi..”
iki evli çift de ona bakarken irina konuşur
“bu çeşitte gerçekten birbirini seven çiftler zaten rahatça birlikte olabilecekler.. jason ve loret, andrea ve scott..”
bu çeşit evet anlaşılırken irina devam eder
“diğer çeşit bizleri çok zorlayacak.. çünkü çok karmaşık olacak, daha önce hiç öyle görmediğiniz birine çekileceksiniz, hatta birden çok kişiye karşı ilgi duyacaksınız, tutku başınızı döndürecek.. bunlar normalde bilincinizin yüzeyine çıkmayan anlık durumlar olması gerekirken, bu sefer çıktıkları için problem yaşayacağız.. bu demek değil ki sizler eşlerinizi sevmiyorsunuz, hayır, sadece duyularınız fazla çalışıyor, ve ideal eş ihtimalleri sizi uyarıyor olacak..”
herkes nefes alıp veriyorken irina gülümser
“bu tamamen doğal.. buna karşı koyarsanız, doriانا acı verirsiniz.. o sizleri dengelemek için çalışıyor, tabii bu arada kendi tutkuları da tavana vurmuş vaziyette, lütfen herkes birbirine karşı anlayışlı olsun..”
james biz alıştık artık derken latty'e döner, konuşur
“kraliçe, masa nasıl bu kadar rahat oluyor diye soruyordunuz, işte, oreonun şansı.. deneyerek göreceksiniz..”
latty sessiz, iç çekerken irina elini doriandan çeker, etraf yine sıcaklaşırken derin nefesler alınır, geride kimsenin görmediği genç bir kız, delialona kapıyı açarak süzülür, arkadaşlarını haberdar etmeye giderken duyduklarını düşünür..

delia kalabalığı bırakıp kendi yaş grubunu bulmaya çıkmış, melanie'nin odasının olduğu koridora girdiğinde kapının önünde carter ve ian'ı birbirlerinden 5 metre uzakta oturuyor bulduğunda gülümser, iki genç adam da onu gördüklerinde derhal ayaklanırken delia carter'a şöyle bir bakar, sonra ian'a dönerken sorar
“bryce nerede?”
ian bir yerleri işaret ederek anlatır
“bir kaç saat önce julianne gelip anlattı.. eğitim için götürmüşler, daha fazla böyle kalamazmış..”
delia ian'ın durumdan pek memnun olmadığını görmüş, sorar
“tamamen başka bir insan mı olacak şimdi?”
“bilmiyorum, istemiyorum dedim, ama götürdüler-itaraz edecek aklım bile kalmadı bir şeyler oluyor, yarım saattir önümden geçen her hemşireyle ilgili fantaziler kuruyorum..”
delialona bir kahkaha atarken carter sessiz olmalarını söylüyordur, genç kız özür dilerken melanie'nin odasından içeri bakar, arkadaşları hala sakince uyuyorken carter onun arkasından yaklaşmış, o da bakıyordu, maalesef ikisinin de baktığı şey aynı ama gördükleri tamamen farklıken delialona minnacık bir adım geri atarak carter'ın göğsüne yaslanır, genç adam da çekilmiyorken ikisi de bir an gözlerini kapatır, o bir kaç saniye ikisi için de yeterli olurken gözlerini açıp tekrar melanie'yi gördüklerinde delia carter'dan sıyrılır ve ian'a döner
“edward seni görmek isteyecektir ian, lobiye çıkalım mı?”
ian olur derken gözü önünden yürüyen bir hemşirenin kalçalarındadır, delia onu çekip yola koyarken carter'a bakar

“sen de gel carter, melanie daha bir süre uyanmayacak, myra ve pierce onu uykuda tutuyorlar..” carter emin olamamış, tekrar içerdeki sevgilisine bakar, ama beyinde dönüp duran tilkiler hasta başı beklemekten başka şeyler fısıldıyorken genç adam peki diyerek delialonayı takip eder, üç genç asansörlere giderken delia beyinlerini neyin gölgelediğini irinanın anlattıklarından esinlenerek anlatmaya başlamıştır...

james susunca üst lobi hareketlenmiş, herkes bir kafadan konuşuyorken eidan francoya dönmüştür, ama vien kalabalığı yaparak erkek arkadaşının yanına gelmiş, onu kolundan çevirerek kendine baktırırken sorar

“eidan problem nedir?”

eidan gergin, problem yok derken vien kollarını kavuşturur, franco konuşur

“seni öperken siennayı düşünmüş..”

eidan ona öldürücü bir bakış atarken franconun onun ne düşündüğünü duymasına ihtiyacı yoktur, vien gülümserken cevaplar

“irinayı duymadın mı eidan, bu normalmiş.. 1 ay önce olmadı, değil mi?”

eidan panikle hayır derken ona döner, açıklar ve onu ne kadar çok sevdiğini, ama hepsinin adı dorianın suçu olduğunu söylerken vien gülerek onu affeder..

SOUNDTRACK HILARY DUFF – WITH LOVE

delora colmu ofislerin birine atmış, artık ofis kime aitse daha bir süre kullanılamayacakken genç adam masaya çarptığı anda nişanlısı üzerindedir, gömleği iki yana çekilerek düğmelerinden haşince kurtuluyorken delora bir kaç saat içinde bilmem kaç tane kadınla bir şeyler yapacak olan nişanlısının boynunu ısıtır ve geri çekilip gözlerine bakarken sırttır

“önce birinci şekli halledelim..”

colm da şiddetle aynı fikirde olduğunu belirtmek için deloranın dudaklarına saldırırken genç kadının tuttuğu gibi kaldırır ve çevirip masanın üzerine yatırırken sağ eli siyah eteği sıırıyordur, burnuna gelen çiçek kokusuna gülümserken mırıldanır

“loret’in hediyesi de bizim bonusumuz olsun..”

delora bunu hatırlayınca zevkle inlerken colm daha değil diyordur, genç kadını bacaklarından çekip sıcaklığını kendine bastırırken dudaklarına eğilir..

colm delorayı bu sefer de duvara çarparken genç kadın gülerek başını geri yaslar ve genç adamın içine girdiğini hissederken colm sarı saçları güzel kadının yüzünden çekiyor, kapalı gözlerine bakarak sorar

“jason’la yatacak mısın?”

delora bir kahkaha atarken aynı anda colm’un kendini itmesiyle gülüşü inlemeye dönüşürken nefes nefese başını sallar

“tabii yatacağım! sen loret’e koşmayacak mısın!?”

colm sırttır, delora onun omzuna vurarak kendini iterken colm onu çeker ve yine kime ait olduğu kesin belli olmayan siyah deri koltuğun üzerine yatırır ve koltuğun geleceği ikisi için de önemli olmazken inlemeler sert bir öpücükle birbirine karışır..

irina herkesi izliyorken dorian iskemlelerden birinde oturuyordur, irina gitmesini yasaklamıştır, o sırada önlerinde lorelai belirirken konuşur

“pekala, bir anda evrenin en uzak köşelerinden birindeki gezegenden 5 evrenlik bir tutku patlaması yükseliyor, benim kocam bu tip şeylere alışkın değil, buraya gelip herkesle yatarsa görürsünüz..”

kadınlar bu ihtimalle titrerken lorelai gözlerini devirir, mırıldanır

“ondan uzak durun..”

o sırada ares belirir, konuşur

“loret nerde?”

lorelai heylerken ares sırttır, irinaya dönerek sarılırken genç kadın da gülerek onu tutar..

“ne demek *deneyerek göreceksiniz?*”

ewan latty’i soru yağmuruna tutuyorken kraliçe koridorda yürürken bir şeyler arıyor gibidir, cevaplar

“boşver ewan-“

“boşveremem, herkes etrafımda sevişirken ben burda adam gibi bir soru sorabiliyorsam cevap da almalıyım-“

“saçmalıyorsun-“

“ateş kıran yüzünden-“

“buldum, gel..”

latty bir kapıyı açıp ewan’ı çekerek içeri alırken sargı bezleri ve daha bir çok yumuşak malzemeye dolu odada ewan latty rafların birine yaslarken sorusunun cevabını falan istemiyor, sadece öpüyorken 15 saniye yetecek kadar güç topladıktan sonra bir soru daha sorar

“eskiden de böyle miydik?”

“bilmiyorum, neden soruyorsun!? eskisi gibi olamayız artık-“

“doğru..”

ewan bir an eskisi gibi olmayı engelleyecek faktörü ve onun mavi boncuklarını aklına getirdiğinde latty’e bakar, genç kadın kaşlarını çatarken ewan hala ona bakmaya devam ettiğinde gözlerini devirir

“git..”

ewan peki diyerek odadan çıkarken latty başını sargı bezi torbalarına yaslar ve hışırtılar arasında kendiyile baş başa kalır-üzülecek zamanı bile yoktur, birini bulması gerekiyordur, o da odadan çıkar..

john parmaklarını kütürdetirken konuşur

“göreve gitmeden önce seks festivali gibisi yok..”

george gözlerini devirirken dosya okuyor, mırıldanır

“o da festival olursa.. ve john, scottun kadınından uzak dur..”

john aa derken ona bakarak konuşur

“irınayı duymadın mı? doriana acı veriyormuşuz-“

“sen de dorianı çok taktın zaten.. ben ne diyorsam o..”

john öfler, george ona dosya verirken genç adam mırıldanır

“istemiyordum zaten.. bana göre çok akıllı..”

george ya ya derken john mırıldanır

“fredi özledim.. sen eğlenceli değilsin..”

george gülerken john da sırtır..

“birinci şekli neymiş-ikide kime gidiyormuşuz ben anlamadım!”

sienna telaşa andrea’ya elini kolunu sallıyorken biraz sonra flaslerin geldiğini gören andrea hava kırını çevirir

“birinci şekil o!”

sienna anında anlarken flasler gülümser ve güzel havasını elinden tutup götürürken sienna onun koluna sarılarak takip ediyordur, andrea arkalarından gülümserken o kendi birinci şeklini halletmiştir, ama birinci şekil onu bir hayli yormuşken genç kadın aklında dönen ikinci seçeneklerin arasından birini seçmeye çalışıyordur, o sırada ewan lobyeye girerek birilerini ararken andrea gülümser, genç adamın yanına gidip kolundan tutar, ewan ona döndüğü anda dudaklarına uzanırken genç adam da gülümser, güzel toprak kırını belinden tutarak öperken andrea kaptan crash’in yüzünü tutarak ayrılır

“teşekkürler kaptan..”

“rica ederim miss dillard, bir daha görüşeceğiz..”

andrea ahalarken ewan onu bırakarak hedefini aramaya devam eder..

ares arkada ifade alıyorken dorian iskemlesinde oturmuş, eli çenesinde, kalabalığı izliyorken ewan içeri girer, dorian onu izlerken andrea yakışıklı kaptana ilerler ve genç adamı tuttuğu gibi kendine çekerken ewan her zaman centilmen, onu tutarak cevap verir, ikisi usulca konuşur ve ayrılırken ewan bakışlarını etrafta gezdirir, birini arıyordur, onu görünce ona bakarken dorian salonu havaya

uçurmaktan korkar, gözlerini çekerken ares onu ensesinden tuttuğu gibi kaldırır, kendine çevirirken suratına bakar, dorian kedi gibi hissederken ona bakar, ares mırıldanır
“bu mu tutku?”
“daha çok ateş.. ama evet, onun sayesinde böyle oluyor..”
ares hımlarken onu izliyor, mırıldanır
“daha çok problem olursa ben hallederim.. hali iyi, problem olmaz..”
lorelai gözlerini devirirken dorian nasıl bir halletme olduğunu sezer gibi olur, gerilerken birine çarpar, biri konuşur
“neler oluyor?”
lorelai mırıldanır
“dorian kendini kontrol edemezse ares onunla birlikte olacak da.. onu ayarladılar..”
dorian bir an ewanın kızgınlığını hissettiğini düşünürken kaptan konuşur
“gerek olacağını sanmam..”
ares kaşını kaldırırken ewan dorianı döndürür, bir şey konuşacağını söylerken onu ordan çeker kurtarır, dorian ilk defa sesini çıkartmadan kaptanını dinler..

ewan onu kolundan tutmuş, yürütüyor, kapıları iter ve onu öbür tarafa alırken konuşur
“dorian, o adamla birlikte olmayacaksın-“
“istemiyorum zaten-“ ewan hayır derken onu duvara döndürmüş, devam eder
“onunla *birlikte* olmayacaksın.. onu arzulamayacaksın..” dorian ona bakıyorken ewan konuşur
“yasaklıyorum.. anladın mı? ben ne dersem onu yapmak zorundasın, ve aresle birlikte *olmayacaksın*, çektiğin acı umrumda değil..”
dorian nefes alıp veriyor, ona bakıyorken ewan da ona bakar, mırıldanır
“acı çekiyor musun?”
“bazen..”
kaptan ona bakıyorken bilmiyordur ki dorian ilk defa onun önünde savunmasız duruyordur, onu korumasını istiyor, korkuyordur, ama kaptanı onu duymuyorken sessiz, geriler, dönerek uzaklaşırken dorian duvara dayanır, iç çeker..

SOUNDTRACK

ROBBIE WILLIAMS FEAT KYLIE MINOGUE – KIDS

“işte bu eğlenceli.. bu kalabalıkta acaba kaç kişi *senoru* arzuluyordur dersin?”
myra ona dayanmış, parmaklarını onunkilerden geçirirken gülümser
“hepsi?”
james *aynen öyle* derken eğilerek onu öper, mırıldanır
“çok güzel bir gün olacak..”
myra gülerek ona vururken konuşur
“abartma.. burdakiler gencecik daha, bir lokmada yersin sen.. aynı şey benim için de geçerli.. eidan uzaktan uzaktan bana bakıyor..”
james o tarafa dönerken myra onu çenesinden tutup çevirir, ona bakarak gülümser
“çok güzel bir gün olacak..”
james hırlarken myra gülerek onu öper..

norman katei bir köşeye çekmiş, silah odasında yaşananları anlatıyorken kate ağzı açık, onu dinliyordur, norman keyifle gerinirken kate gülerek onun göğsünü tırmıklar, norman mırımlayarak kollarını indirip ona sarılır, sonra döndürür ve kalabalığa bakarak konuşur
“şanslı talihli kim miss mcdermott?”
kate kollarını kavuşturmuş, bilmiyorum derken mırıldanır
“kralım kimin peşinden koşacak onu merak ediyorum..”
“kralının *peşinden* koşarlar bence.. şu kaslara bak..”
kate onu dirseklerken norman sırttır..

mia damienı nasıl öptüğünü anlatıyorken justin bir masaya oturmuş, gülerek onu dinliyor, claire ise şaşkınlıkla bir anda ordu başkanına saldıran kadını dinliyordur, o sırada justin konuşur
“sen onu geç de, ben ne yapacağım? odessa bu tip şeylere alışkın değil, gizlemek gerek..”
“zaten dışarı çıkacağını da sanmam.. opal nerelerde?”
justin ona *hahalarken* claire gülümser, sorar
“opalden mi hoşlanıyorsun?”
“opalden herkes hoşlanır, bu evren kanunudur-“
“elbette.. ama opali öpebilir misin ki?”
justin sırtarak miaya bakarken mia gülerek cevaplar
“ortak köprüye çıkınca bazı ayrıcalıklar oluyor tabii..”
claire kaşını kaldırır, justin ellerini birbirine sürterken kalkar, mia onun yerine geçerken genç adam üçüncü başkana ilerler..

“şimdilik herkes iyi, bize özel kesimlerde takıldıkça problem olmaz..”
edward tutkudan delirme ihtimaline karşı iki tarafın da dış kapılarını kapattıracağını söylerken opal bunu güzel bir karar olarak nitelendirir, ona gelen justine dönerken konuşur
“justin, george nerde bilmiyorum ama edward bir şey yapacak, yardım eder misin?”
“bir dakika sonra, elbette..” opal ne var ki derken justin onu yüzünden tutarak kendine eğer, edward kaşlarını kaldırırken lobideki herkes opal ve loreti arzuluyordur ama bu adam onu ilk öpen oluyorken opal onu öldürmüyordur, justin onu nazik, ama kararlı, döndürerek kendine daha da çekerken opal nefesini ona bırakır, yutkunarak çekilirken justin gözlerini açar, gülümser, sonra edwarda dönerken edward yol gösterir, opal dikleşerek genzini temizlerken herkesin ona baktığını görür, kaşını kaldırırken pierce gülümser..

opal ve justin öpüşüyorken antonio ahlayarak güler, franco da o tarafa dönerken konuşur
“justin missten mi hoşlanıyor?”
“gençken aşık olduğuna bile eminim..”
franco onları izliyor, bir şey demezken antonio hissettiği şeylerle francoya döner, genç adam onun anladığını anlarken hızla nefes alır, konuşur
“bakın senor, ben-“
“sakın ol franco.. bu çok doğal, cuslov muhteşem bir kadın-“
“biliyorum, ama-bakın- ben-“ franco panikler, susarken antonio gülümser, konuşur
“franco, onları görüyor musun? hoşlar evet, ama bir çift olmayacakları aşikar.. aksine, justinin bir eşi ve çocuğu var, hayatından çok memnun.. opal onun için tatlı bir anı..”
franco panik, ona bakamıyorken antonio fısıldar
“senin de bunu anı yapman için bundan daha güzel bir gün olabilir mi?”
franco başını ona kaldırır, antonio gözleriyle sollarında, orada bir görevliyle konuşan cuslovu gösterirken franco bembeyaz olur..

cuslov gülümseyerek teşekkür eder, görevli giderken genç kadın derin bir nefes alarak çevresine bakar, herkes mutlu ve rahattır, genç kadın onlar için sevinerek diğer tarafa dönerken ona gelen francoyu görür, gülümser
“franco, hey.. nasılsın? herkesin kafasından geçen bu düşünceler seni yoruyor olmalı..”
“pek değil, herkes hissettiği gibi davranıyor, düşündüğü gibi değil..”
cuslov hafifçe gülerek bunun doğru olduğunu fark eder, ona dönerken franco gergin, gerideki antonioya bakar, genç adam başını sallarken franco dudağını ısırarak karşısındaki kadına bakar, cuslov onu izliyorken franco yapamayacağını anlayınca gülümser, konuşur
“nasıl olduğunuza bakmak istedim, iyisiniz, gideyim..”
cuslov pekala derken franco dönerek uzaklaşır, genç kadın arkasından seslenir
“franco, bir saniye..”
genç adam ona döner, cuslov ona ilerler ve onu yüzünden tutarak dudaklarını bulurken franco zayıf bir ses çıkartır ama cuslov onu bırakmaz, elindeki dosyayı geri uzatırken ordan geçen biri alır, genç kadın francoyu boynundan kendine çekerken genç adam da bir an sonra ayılır, gözleri kapalı, beyni allak bullak, ama tutkuyla ona uzanır, onu kendine çekerken genç kadını belinden tutar, öperken sonsuzluk bu olmalıdır, ama bir şekilde onun değildir, genç kadın yavaşça ondan ayrılarak zamanı ona geri verirken franco gözlerini açar, ona bakarken cuslov gülümser

“sen de hissettiğin gibi davran franco.. gurur duydum, inan..”

franco başını sallarken cuslov gülümser, dönerek dosyasını almak isterken calisle yüzyüze gelir, genç adam gülümseyerek dosyayı kaldırıp ona uzatır, cuslov alarak onu geçer, yürürken calis francoya bakar, genç adam panikle kendini açıklamak isterken calis gülümser

“onu tek isteyen sen değilsin evlat.. anlıyorum inan..”

ve gülümseyip döner, genç kadının ardından uzaklaşırken franco duvara dayanarak nefesini bırakır, antonionun o tarafa geldiğini duyarken ona bakar, genç adam gülümserken ona bakar..

SOUNDTRACK

ASHLEY TISDALE – GOING CRAZY

“bunları iki gündür söylüyorum, ne dediğimi hatırla git yap!”

conrad dosyayı çarpıp kapatarak görevlinin burnuna sokarken zaten sinirleri tepesindedir, bir de söylediği şeyi tekrarlayacaksa çok işleri vardır, genç adam bu tutku işinden de nefret ediyor, herkesten nefret ediyor, birilerini köşeye sıkıştırıp öpmek istiyorken o birileri koridorun ucundan ona doğru geliyordur, kraliçe topukları yere sertçe çarpa çarpa yürüyorken conrad ofisinin kapısını açar, kraliçe içeri girer, komutan lysander şöyle bir etrafına bakıp içeri girerken kapı arkasından kapanır ve kilitlenir..

conrad kapıyı kilitleyip latty’i kolundan tutup çevirir ve dudaklarına yapışacakken kraliçe elini genç adamın ağzına kapatır

“yavaş..”

conrad ağzı kapalı, kaşlarını çatarak *neden!?* bakışıyla sorusunu sorarken latty sırttır, conrad gözlerini devirirken kraliçe falan dinlemez ve ağzındaki eli çekerek latty’nin iki kolunu da genç kadının arkasından birleştirip incecik vücudunu kendine çeker ve dudaklarına yapışırken latty inleyerek ağzını açar..

latty elleri hala arkasında, bileklerinden sıkıca tutuluyorken öpüşün şiddettinden boynu ağrıyordu, conrad ince bilekleri tek eline alır ve diğeriyle latty’nin boynunu tutarken genç kadın rahatlamış bir ses çıkarır ve dudakları ayırmadan derin bir nefes alırken conrad onun alt dudağını hafifçe ısırıp bırakır ve geri çekilirken latty şişmiş dudakları aralık, derin nefesler alıyordu, conrad onu izliyorken konuşur

“bu noktadan sonra yapmak istediğim şeyin ne olduğunu söylememe gerek yok sanırım..”

latty başını sallarken conrad güzel der ve genç kadının bileklerini bırakarak arkasını döner, elini saçlarından geçirerek derin bir nefes alırken arkasından incecik bir fermuar sesi duyduğunda kaşlarını çatır ve başını hafifçe çevirip neler olduğuna bakarken lattynin siyah elbisesi bacaklarından süzülerek yere dökülüyordur, kraliçe bir adım atarak kumaştan uzaklaşırken conradın ağzı açılmıştır, latty sırttırken topukları döşemede tok bir ses çıkarıyor, iki adım daha atarak conrad’ın önüne gelir, genç adam ağzını hareket ettiriyor ama önündeki kırmızı iç çamaşırıyla duran porselen bebekle ilgili bir yorum yapamıyorken genç kadının sütyenini işaret eder

“bu..”

“sütyen..”

conrad evet diyorken latty kaşını kaldırır, genç adam bir adım geri atarken ellerini kaldırır

“yarısında *yapamam ben conrad,ama şu-bu-onlar!!* derseni mahvederim.”

latty gülerken başını eğerken conrad ciddi olduğunu söylüyordur, latty başını kaldırır

“eğer sen biraz daha konuşursan şimdi kapıdan *bu halde* çıkıp gideceğim..”

conrad için bu tehdit yeterli olurken aralarındaki mesafeyi kapatır ve kraliçeyi boynundan ve belinden tutarak kendine çekerken latty conradın göğsüne çarptığında kalbi yerinden çıkarak başını ona kaldırır..

conrad üzerinde duran ve insanların *giysi* dediği kumaşlardan bütün benliğiyle nefret eder hale gelmişken elinin altındaki teni sadece elleriyle değil, bütün vücuduyla hissetmek istiyor, latty’i

duvara dayar ve ona bastırarak gömleğini çıkarmaya başlarken latty başını duvara yaslamış, nefesini topluyordur, conrad gömleği bir köşeye fırlatırken latty alt dudağını ısırarak ellerini genç adamın muhteşem göğsünde gezdirmeye başlar, conrad diken diken olmanın anlamını kavramakla meşgulken latty başını hafifçe yana eğir

“ares’in göğsü de böyle midir acaba?”

conrad savaş tanrısıyla arasındaki bağı şimdi hiç de yüceltici bulmuyorken lattynin o küçük ellerini üzerinden çekerek kendini ona yapıştırır

“sadece benimle ilgilenen ölür müsün?”

“zaten seninle ilgileniyorum?”

“aresi neden düşünüyorsun?”

“buradan çıkınca onu isteyeceğim..”

“o da seni bekliyordu..”

latty *hah!*larken conrad kaşını kaldırır

“seni gerçekten isteyen adamı bırakıp savaş tanrısının peşinden mi gideceksin?”

“belki?”

“aptalsın o zaman..”

“akıllandır.”

conrad bir anda taş gibi sertleştiğini hissederken aynı şeyi latty de fark etmiş, tek bacağını kaldırarak genç adamın bacaklarına dolar ve kendini ona yaslarconrad yutkunur

“ne kadar akıllanmak istiyorsun?”

latty şeytanca sırıtır

“sonuna kadar..”

conrad inleyerek gülerken başını geri atar, latty genç adamın açılan boynuna dişlerini geçirirken conrad onun başını tutuyordur

“şimdi de james özentisi mi olduk?”

latty dişlerini biraz daha sıkarken conrad genç kadının başını saçlarından kavradığı gibi geri çeker, latty dudaklarını yalarken conrad ona bakıyordu

“burada o kadar çok akıllanamazsın, başka bir yere gidelim..”

latty emredersiniz komutan diyerek gülümser ve bir an sonra ikisi de ortadan kaybolurken siyah gömlek ve elbise oldukları yerde duruyordu..

conrad cisimlendikleri yere bakıyorken seçilen yerin kendi yatak odası olduğunu görünce sırıtır
“itaatkar bir kraliçe kadar güzeli yok..”

“az konuşup çok iş yapan bir sevgiliden güzeli de yok..”

conrad onu tanımlayan kelimeyle gözlerini kısarken latty gayet ciddidir, genç adamın yüzünü tutarak ona bakarken konuşur

“birinci şekil sensin..”

conradın beyni kısa devre yapıyorken latty gülümser

“ve birinci bitmeden diğerlerine gidemem, hareket et..”

conrad verilen emirleri işine gelirse dinlemeyi seven bir adam, lattyi çevirerek yatağa götürürken o küçük kırmızı sütyeni çözüp bir kenara atar, yatağa geldiklerinde latty uzanır ve diğer küçük kırmızı kumaş da bacaklarından indirilip bir köşeye atılırken kraliçe başını eğerek üzerine uzanan adama bakıyordu, conrad ellerini yatağa dayamış, sınav çekermişçesine lattye eğilirken genç kadına dokunan şey sadece dudakları olmuş, ama ikisinin de vücutlarının her noktasından incecik birer ip çıkmış, ikisini birbirine bağıyorken conrad biraz sonra kendini kraliçenin üzerine bırakıp yavaşça içine süzülürken latty küçük bir *ahla* genç adamı karşılar, conrad açık ağzından derin nefesler alıyorken kendini çeker, tekrar girerken lattynin sesi her seferde biraz daha yükseliyordur, conrad yavaş yavaş hızlanırken latty boşlukta gibidir, başını çevirerek çarşafı yumruklarında sıkarken conrad sertçe kendini iter, latty hafifçe geriye itilmişken dudaklarını ısırır, başını çevirdiğinde conradın dudaklarıyla karşılaşır, ikisi hayal gibi öpüşerek tekrar bir olurken conrad genç kadına belinden sarılır ve iyice kendine çekerek onu doldurmaya devam ediyorken biraz sonra latty bütün bedeni çılgık atıyormuşçasına kasılır ve conrad’ı da sıkarak her damlasını içinde hissederken gülümser ve dudakları örtülürken yavaşça gevşer..

SOUNDTRACK
JAMIROQUAI – YOU GIVE ME SOMETHING

brian kapılarla ilgilenmiş, üst lobiye girdiğinde tüm bayanların kafası ona dönerken genç adam gülümser, konuşur
“sakin olalım bayanlar.. ben herkese yeterim..”
myra gülerken brian ona özel bir gülümseme yollar, yavaş ve temkinli adımlarla gidiyorken avcılar onu izliyordur, brian bir tanesinden ateş çıktığını hissederken ondan kaçan gözlere bakar, sonra sırttır ve myraya dönerken konuşur
“bunu opale verirsin..”
myra *ne demek* derken dosyayı alır, brian ilerdeki doktora ilerler..

vien onun geldiğini görürken geriler, ama brian için bu nedir ki, yürürken konuşur
“vien, erkek arkadaşın var, değil mi?”
genç kadın başını sallar, brian mırıldanır
“güzel, şanslı adam.. şu anda burda mı?”
vien yine başını sallarken brian sırttır
“muhteşem..” ve onun önünde, ona eğilirken genç kadının saçlarına parmaklarını sokmuş, başını geriye çeker, dudaklarını örterken vien oraya yığılır gibi olur, ama brian onu sol koluyla tutarken kalçasını kendine bastırır, vien hayvansı bir ses çıkartarak kollarını onun boynuna dolarken ilerdeki eidan onları izler, franco o tarafa gelirken konuşur
“cuslovu öptüm..”
eidan onu dinlemiyor, aferin derken brian vieni gerileterek sertçe duvara yapıştırır, genç kadını ezerken eidan onun elinin siyah eteğin yırtmacından girdiğini görünce atılır ama franco onu kolundan tutup çevirir, öbür köşeye atarken vien elini geri atarak kapının kolunu çevirmiş, dönerek koridora girmişti, brian onu takip ederken eidan ağlar..

“şimdi şurdan geçen ilk kadını öpmezsem adiyim!”
franco buyur derken mutluluktan ıslıl ıslıl, birinci aşamasını tamamlamış bir sienna üst lobiye giriyordur, eidan *ahalar* ve ona ilerlerken konuşur
“bir puzzleın iki parçası gibiyiz sienna!”
sienna ona bakarken daha beyni algılamaz, ama eidan onu kendine çekerek yapıştırırken genç kadın kapıyı bırakarak ona tutunur, bir an aklı havayla dolarken eidan onu sırtından ve belinden tutarak çevirir, geri, masaya oturturken sienna geriye kaykılarak dosyalara, kitaplara falan tutunur, ağzını açarak ona izin verirken eidan onu geri büküyor, ağzını açarak onun damağına dilini takarken mia ağzı açık, onları izliyordur, myra gülümsüyorken naunet cep telefonuna kaydetmiş, kapatırken eidan siennayı bırakır, genç hava şaşkınca ona bakarken eidan nefes nefese, ona bakar, sienna titrerken yutkunur, farkında olmadan onun beline sardığı bacağını biraz daha kasarken eidan ona dayanır, tekrar ona eğilirken sienna da onu kendine çeker, içeri giren flasler daha biraz önce kollarında olan kadını orda görünce afillerken franco eliyle yüzünü kapatır..

eidan aptallamış bir vaziyette çekilirken dengesini kaybeder, prensesi ezerken claire gülerek ona tutunur, franco o tarafa yürümüş, eidanı onun üzerinden çekerken özür diler, claire hala gülüyor, önemi olmadığını söylerken konuşur
“aklı kaymış gibi bakıyor..”
franco da gözleri hülyalı adama bakarken cevaplar
“zaten bir lokma akli vardı, o da gitti.. otur eidan..”
claire de su doldurarak eйдana verirken franco gülümser, teşekkür ederken claire gülümser, önemi olmadığını söyleyerek eйдana su takviyesi yaparken franco arkadaşının kafasını tutar..

SOUNDTRACK

AMEL BENT – NE RETIENS PAS TES LARMES

cuslov az önce tekrar kavuştuğu dosyasını büyük bir ilgiyle okuyorken calis gülümseyerek genç kadının takip ediyordu, daha ne kadar dolaşacakları konusunda bir fikri yokken cuslov sonunda boş bir koridorun ortasında durmaya karar vererek döner, calis’in ifadesini gördüğünde o da gülümserken genç adam konuşur
“franco haklı, herkes hissettiklerine göre hareket ediyor..”
cuslov başını sallarken calis sorar
“sen ne hissediyorsun cuslov?”
genç kadın bütün hislerini anlatsa bir ömür sürebilecekken calis cevabı bekliyordur, gözlerindeki bakış ne kadar uzun olursa olsun dinleyeceğini söylüyorken cuslov gülümser ve dosyasıyla birlikte genç adama uzanıp sarılarak dudaklarını buluyordur...

cuslov’un yatak odasının kapısı açılıp iki öpüşen beden içeri girerken calis kapıyı iterek kapatır ve cuslovu kapalı kapıya yaslar. çekilerek genç kadının kusursuz güzelliğine bakar, altın sarısı saçları hafifçe geri iterken konuşur
“kaç yıl oldu artık saymayı bile bıraktım, ama ben her zaman seni istedim, hala da istiyorum ve hep isteyeceğim..”
cuslov konuşmak istemiyor, hiçbir şeyi bozmak istemiyor, konuşursa araya başka bir şeylerin gireceğinden korkuyorken kendisi için şimdiye kadar hiçbir şey yapmamış gibi hissediyordur, karşısındaki adamın yanında olmadığı zamanları hatırlamadığını da aynı anda fark ederken gülümser
“başka ne istiyorsun calis?”
“eşim olmanı istiyorum.”
cuslov gözleri büyüyerek altında bir anda ezilip kaldığı isteğe bakarken calis savaşta verilmiş ve sonunda ölüm olsa da geri çekilmeyecek bir karar gibi ne istediğini söylemiş ve hiçbir yere ayrılmıyorken cuslov başını kapıya yaslar..

“nagel çok yanlış bir zaman-“
“doğru zamanı yıllardır bulamıyorum cuslov, beklemekten yorulmadık mı?”
“o kadar bekledik, biraz daha bekle-“
“bekleyemem.”
cuslov tutkunun baştan aşağı ele geçirdiği adama bakarken calis onun ne düşündüğünü gayet iyi biliyor, konuşur
“bunun ortalıkta dönüp duran tutkuyla bir alakası yok, benim tutkum zaten seni tanıdığımdan beri böyle.. kararımı hiçbir şeyin gölgelemesine izin vermedim, sen de çok iyi biliyorsun.. başkaları için bahanelere katlanamıyorsun, ama kendin için hep bir tane var-“
“yanılıyorsun-“
“yanılmıyorum cuslov. beni istemediğini söyle, benimle beraber olmak istemediğini, seni korumamı, sana sahip olmamı istemediğini söyle, giderim. ama beklemem.”
cuslovun nefesi her kelimedede hızlanmış genç kadın içini delip geçen keskin mavilere bakıyorken calis onun yüzünü tutar
“başkalarının sahip olması için yaptığın bütün fedakarlıkları sana geri vereceğim, anladın mı beni?”
cuslov başını sallarken calis gülümser ve elini genç kadının yüzünden çekip cebine sokar, ve bir yüzük çıkarırken cuslov gözleri büyüyerek genç adama bakar
“o nereden çıktı?”
“ewan delia için yüzük taşıma şakasını kimden öğrendi sanıyorsun..”
cuslov elini ağzına kapatarak genç adamın onun önünde tuttuğu yüzüğe bakarken calis genç kadının diğer elini alır ve yüzüğü parmağına takarak o güzel elleri öperken cuslov gözleri dolmuş, itiraz etmek istese bile şimdi imkanı yok tek bir kelime bile söyleyecek halde değil, genç adamı kendine çekerek dudaklarına basıtırırken calis sonunda ikisinin de bir şeylere sahip olduğunu biliyor, rahatça genç kadını öper..

jason karısını sakinleştirmiş, şu köşeye gidip oturmasını istemişken loreto o köşeye gider, dosyalarını alırken genç adam başını sallar, sonra dönerek yoluna devam ederken kapı açılır ve oreonun prensesi içeri girer, jason bir an ona bakarken genç kız da ona gülümser, yoluna devam ederken jason kızı inceler, topu topu 5-10 sene önce onun gibi kızlarla birlikte olduğu günleri hatırlarken gülümser, delia da ona kaçamak bakışlar atıyorken gülümseyerek tekrar önündeki delikanlıya dönüyordur, jason gülümseyerek dikleşir ve o tarafa ilerlerken konuşur

“miss r-”

“delialona, lütfen..” jason memnuniyetle kendini jasona çevirirken konuşur

“delialona, sen oldukça mantıklı bir genç kızsın..” ian onları izliyorken bir adım geri atar, delialona pembeleşmiş, gülümser

“teşekkür ederim.. annem de, babam da oldukça mantıklılardır-“

“biliyorum.. ve inan, karımı çok seviyorum, ama şu anda seni bir yatağa yatırıp sahip olmak istiyorum, bu bana genelde olmaz, dün böyle bir isteğim yoktu, ama şu anda bunu çok istiyorum..” delia ağzı açık, ona bakarken jason konuşur

“ancak eğer bu senin için özel bir bekleme olacaksa,-“ delia ona bir adım atarken cevap vermez, ian kaşlarını kaldırırken jason gülümser, genç kızı önüne katarken delia waowlayarak bir tanrıyla beraber olacak, o an için ewanı gözü görmezken onunla beraber çıkar, loret arkalarından bakıyorken hımlar, yarın acısını çıkartmaya karar verir..

chris ofisindeki büyük ekranda tessayı görüyorken her gün yaptığı video konferansında bu sefer alexanın neler yapıp tessanın hangi komşularla tanıştığı dışında başka bir olay da söz konusudur, chris yalnızdır, karısını istiyordur, hem de çok istiyordur, ne yapacaktır?

“birileri seni buraya yollasa?”

“olimoslular dışında kimse dışarı çıkmıyor tatlım, ama ben biraz daha delirirsem kaçacağım..”

tessa gülerken chris de gülümser

“alexa nerede?”

“arkadaşlarıyla pijama partisine gitti-“

“bu yaşta?”

“pijama partisinin yaşı mı var chris? beraber fiş keserler, kurabiye yiyip süt içerler, sonra sızarlar zaten.. bu kadar onların partisi..”

chris küçük kızının ilkokula başlamış, fiş kesme partilerine gittiğini öğrendiği günleri de görüyorken gülümser, sonra bir anda tessaya şu anda oturduğu koltukta sahip olma hissi bütün damarlarını doldururken genç adam derin bir nefes alır, tessa kocasının soğuk terler döktüğünü görüyorken biraz daha ekrana yaklaşır ve usul bir sesle sorar

“kendi başına halledemiyor musun?”

“o devreyi çoktan geçtik hayatım..”

tessa hımlarken biraz sonra parmaklarını şıklatır

“loret! loret’e izin veririm..”

chris gülerken çok teşekkür ederken sorar

“gidip koskoca seks tanrıçasına sizinle sevişebilir miyim mi diyeceğim?”

“seks tanrıçası bu chris, kullarının sekse ihtiyacı varsa itiraz edeceğini sanmıyorum ayrıca benim kocam ordaki bir sürü adamdan daha taş, loret’in de bir kadın olarak bunu gözünden kaçırmadığına eminim.. yıllarca venus masasında çalıştın sen, git biraz ortalarda dolaş..”

chris şokla karısının söylediklerine bakıyorken tessa gülümser

“beni gururlandır hayatım, hadi.. özgürsün..”

“çok büyük bir hata yapıyorsun..”

“beni terkidersen seni öldürürüm ve seni seviyorum bebeğim, hadi git..”

chris de ona taptığını söyleyip ayaklanırken bağlantı kesilir ve ekranlar eski haline dönerken genç adam kendini saatlerdir saklandığı ofisinden dışarı atar..

chris üst lobiye girdiğinde bir köşede oturmuş, dosyalara göz atan loret’i gördüğünde içindeki yanardağın patladığını hissederken o yanardağ ne ara oraya girmiştir o da ayrı bir sorudur, genç adam karmakarışık bir kafayla loret’in yanına gider ve hafifçe öksürerek lafa girer

“miss sinclair..”

chris kendi ağzından çıkanı duyduğu anda zaten çok yanlış bir şey yaptığını fark eder ama çok geçirir, güzeller güzeli tanrıça ona dönmüş, gülümsüyordur

“loret, lütfen..”

chris içinden *loret* derken artık nasıl içinden söylemişse karşısındaki loret o çığlık atmışçasına gülümser ve ayağa kalkarken chris yutkunur

“ben.. şey-karım-sonra seks tanrıçası-ben kul olunca-“

loret genç adamın dudaklarına parmaklarını koyarak onu sonsuza kadar sustururken chris genç kadının ellerinden yayılan güzel kokuyla kendinden geçecek gibi olurken loret ikisini bambaşka bir

yerde var ettiğinde chris'ten küçük bir ses çıkar, kıpkırmızı bir yatak odasında ona doğru gelen biri sarışın bir esmer iki melek gülümsüyorken lore't bir adım geri çekilir
“meleklerim seninle işleri bittiğinde geri yollayacaklar, iyi eğlenceler..”
chris hangi dili bildiğini unutmuş kem küm bir şeyler söylerken lore't ortadan kaybolduğunda chris üzerinde hissettiği dört elin tessa'nın izni kapsamında olup olmadığını merak ediyordur..

SOUNDTRACK ASHLEY TISDALE – SO MUCH FOR YOU

“aranızda delia'yı gören var mı?”
ian ve carter kaptan crash'e bakarlar ve şu ortamda kimin kimi ne için aradığı gayet açıkken carter cevaplar
“rüzgar tanrısıyla gitti..”
ewan kalakalırken ian da başını sallıyordur, kaptan crash stajyere bir bakış atıp arkasını döner ve uzaklaşırken carter ian'a bakar
“senin kızı da herkes istiyor..”
“sen de istiyor musun?”
“melanie beni öldürür..”
ian sırtırken başını çevirir ve üst lobiye giren platin sarı saçları, simsiyah elbisesi ve gülen yüzüyle bryce'ı görürken nefesi kesilerek genç kızın etrafına bakmasını, sonunda onu bulmasını ve gülümseyerek o tarafa gelmesini izliyordur, carter sırtır..

“ian!”
bryce sonunda aradığını bulmuş, koşarak genç adama atılır ve sıkıca sarılırken ian ne olduğunu şaşırmış, daha gün bitmeden kollarına geri dönen ama bambaşka biri olmuş kızı tutarken bryce heyecanla ayrılır ve ian'ın kollarını tutarken carter'a döner
“nasılsın carter?”
carter genç kızı şöyle bir süzer, sonra omzunu silker
“iyi diyelim, sana ne oldu?”
“hiçbir şey-oh tabii, eğitimimi tamamladım, tabii hepsini değil, şimdilik beni kendimden koruyacak kadarını, sonrasına bu salgın işi çözüldüğünde devam edeceğim, hatta belki sizinle okula döneceğim, ne kadar harika, değil mi?”
carter ya tabii diyerek başını sallarken ian'a döner ve kız delirmiş mi diye sorarken bryce gözlerini devirir
“delirmedim ve artık ne dersin anlıyorum. bütün argo söz ve hareketleri biliyorum, bana sürekli deli demekten vazgeç..”
carter peki diyerek ellerini kaldırırken genç kızın tiril tiril elbisesinden görünen kıvrımlarına gözü kayar, ian genç adamı dirsekler ve bryce'a dönerken sorar
“saçlarını tekrar mı boyadılar?”
bryce hayır! diyerek yine heyecanlanır
“rengini değiştirebiliyormuşum! bak!”
ve bir an sonra bryce'ın saçları yine o tatlı kıza dönerken ian gülümser, bryce da gülümseyerek öyle kalırken sorar
“delialona ve melanie neredeler?”
“meşguller.”
bryce hımlarken başka bir şey daha sorar
“herkesin tutku patlaması yaşadığı söyleniyor, siz yaşadınız mı?”
carter *daha önce ameliyat oldunuz mu* der gibi sorulan soruyla gülerken bryce niye güldüğünü soruyordur, carter yok bir şey diyerek onlardan uzaklaşırken ian gözlerini deviriyordur
“yaşamadık bryce..”
“ama yaşayacaksınız, ben de yaşıyorum sanırım..”
ian kaşlarını kaldırarak öyle mi derken bryce başını sallar
“seni öpebilir miyim?”

ian afallarken bryce sırttır ve uzanarak genç adamı ensesinden tutup dudaklarına uzanırken ian bir anda genç kızın tadının içine dolduğunu hissettiğine bu eğitimin aslında hiç de fena olmadığını düşünüyordur..

sienna flasler'e olanları anlatıyorken genç adam gülüyordur, sienna bu işin gittikçe garipleştiğini söylüyorken flaslerin gözü arkalarından onlara gelen ewan'a takılır

"sienna.."

genç kadın ne olduğunu görmek için arkasını döner ve ewan'ın hiddetle onlara yaklaştığını görünce flaslere sokulur, beşinci element kaptan crash onların yanına gelmiş, flaslere selam verir, sonra siennaya döner

"sadece öpeceğim-"

"çok öpme.."

ewan peki diyerek siennayı çeker ve dudaklarına eğilirken genç kadın inleyerek gücünün kaynağı olan adamın başına tutunuyorken flasler yanağını kaşıyarak bakışlarını kaçırıyordur, bir saniye, üç saniye, beş saniye derken ikisi de hala birbirini bırakmıyorken flasler gözlerini devirerek arkasını döner ve uzaklaşırken sienna sanki hissetmiş, ewan'ı iterek büyüü bozar ve nefes nefese konuşur "muhteşemdi, bir daha yapalım-flasler!"

sienna koşarak genç adama yetişir ve koluna girip uzaklaşırken ewan içine dolmuş temiz havaya gülümser ve dudağının kenarını silerek başka bir hedef ararken önüne uzatılan kağıtlara bakıp hepsini conrad'a geri yollar ve yoluna devam ederken ilerde ilk geldiğinde ona göz kırpan esmer morricone kızını gördüğünde sırttır..

"miss morricone.."

mia ona miss diyen kimin kaldığını merak edip arkasını döner ve kaptan crash'i gördüğünde şaşkınlık yerini kurnazlığa bırakırken genç kadın koltuğunu iyice çevirerek bacak bacak üstüne atar

"mia.. daha önce tanışmıştık.."

"başka bir şeyler daha yapmış gibiydik.."

mia *hıhımlayarak* yerinden kalkar ve ewan'ı gömleğinden tutarak kendine yaklaştırır

"o zaman sadece öpüp bırakmıştım, bu sefer o kadar aptal değilim.."

ewan *hmml*arken mia genç adamın dudaklarına gülümser ve şöyle bir etrafına bakıp babasının ortallıklarda olmadığını görünce ewan'a uzanır ve genç adamın alt dudağını hafifçe yalayarak ısırırken ewan'ın sağ eli genç kadının kalçasını kavrar

"masa, yer, duvar ya da yatak?"

mia hepsinin olduğu bir yer bildiğini söylerken ewan sırttır ve arkasını dönerek sırtını ona yapıştıran genç kadını takip eder..

SOUNDTRACK

PATRICK SWAYZE – SHE'S LIKE THE WIND

(sözler falan sıfır uyuyor, ama wind teması ve müzik güzel..)

jason odanın kapısını açarken delia arkasından içeri girer, genç kız çevreye bakıyorken jason kapıyı kapatmış, konuşur

"delialona-"

"delia.."

"delia, daha önce biriyle birlikte oldun mu?"

delia başını sallar, jason gülümserken cevaplar

"umarım ondan daha kötü olmam.."

delia endişeyle gülerken konuşur

"loretin kocasının kötü olması imkansız zaten.."

jason hafifçe gülerken boynunu ovarken mırıldanır

"koridorlarda arkamdan öyle mi söylüyorlar?"

delia gülümserken cevaplar

"10 yıl oldu, tanrıça hala sizle.."

"çünkü aşk seksi geçer.."

delia gülümseyerek başını sallarken jason onun önüne gelmiş, koyu bukleleri eline alırken fısıldar
“sen de aşıksın.. benimle ne yaparsan yap, onunla olandan daha iyi olmayacak..”
delia iç çekerek onunla olup olmayacağını bilmediğini söylerken jason gülümser
“olacağından eminim.. seni kaçırırsa seni hak etmiyor demektir..”
delia bir anda ıslıl ıslıl olurken jason onun yüzünü tutmuş, böylece izin ister, ona eğilirken dudakları
birleştiğinde delia herkesi unuttur..

jason onu nazikçe belinden kavramış, eli kıpırdamıyor, onu rahatlatıyorken delia onun yüzünü
tutarak biçimli çenesinde parmaklarını gezdirirken jason onu hafifçe döndürür ve tatlı, mis gibi
kokan bir rüzgar çevrelerinde eserken delia gülümser, eller kazağından girerek onun kollarını yukarı
kaldırır, kumaş çıkarken delia yumuşak yatağa alçalır, geri uzanırken yakışıklı tanrıyı üzerine
çekiyor, tüm vücudu inanılmaz pırıltılarla kıpır kıpırken fısıldar
“gerçek olamayacak kadar güzel bir şey bu..”
jason gülümseyerek onun omzunu, kıvrımını, boynunu öperken cevaplar
“gerçek değil delia.. masal gibi bak..”
delia gözlerini kapatarak gülümser, ve onun sırtında eli gezinirken gömleğin bir anda yok olduğunu
hisseder, *rüzgar tanrısının sırtında* elleri inip çıkarken titreyerek onu kendine çeker..

“kafam allak bullak, kendimi rahatlatmam lazım..”
john ona bir yol önerirken george bakışıyla onu öldürür, o sırada irina o tarafa geliyor, gülümserken
george da ona gülümser, konuşur
“seni öpebilir miyim?”
irina gülümserken cevaplar
“çok isterdim, ama bana dokunursan aklını kaybedersin.. yarın?”
george iç çekerek peki derken irina gülümseyerek onları geçer, george çevresine bakarak yaşı
yaşına, huyu huyuna birilerini ararken mutlulukla lobiye giren bir cuslov görünce ahalar, john yok
artık derken george onu ittirerek sarışına ilerler, cuslov ona dönerken gülümsüyor, konuşur
“george, edwardı gördün mü-“
“hayır, ama seni öpebilir miyim?”
cuslov elbette derken george inleyerek ona uzanır, dudaklarını örterken cuslov da onun kolunu
tutar, george tüm enerjisinin bir anda bittiğini hissederken genç kadını belinden tutarak biraz geri
yatırır, cuslov gülümseyerek ona karşılık verirken george ayrılır ve minnetle teşekkür eder, cuslov ne
demek derken george edwardı aramaya gider..

“delialona nerede wusla?”
wusla ve loreto o tarafa dönerken tanrıça sesini çıkarmıyordur, wusla bilmediğini söylerken edward
bu işten hiç hoşlanmamıştır, eski karısına bakarak bir an durur, wusla loreto’ye şunu şunu halletmeleri
gerektiğini söylüyorken tanrıça aklını kaybetmemiş birilerini bulurlarsa hemen iş vereceğini
söyleyerek ayrılır, wusla teşekkür ederek tekrar edward’a dönerken genç adam onu izliyordur, wusla
bir an durur, ikisi de tek kelime etmiyor ama yıllar önceki gibi hala konuşabiliyorken wusla güler
“saçmalama edward..”
“ben bir şey demedim..”
“güzel, dememeye devam et o zaman..”
wusla genç adamın yanından geçerek yürümeye başlarken edward da derhal peşine takılır
“ikimizi de engelleyen bir şey yok-“
“dorian var-“
“eğer beni reddedersen dorian acı çeker..”
wusla olduğu yerde dururken edward sırttır, wusla gözlerini devirerek önüne döner ve lobiden
çıkarken edward da onu takip ediyordur, ikisi koridora çıkmış, şimdi boşalan asansöre binerken
kapılar kapanır, asansör bir kat çıkar ve ikinci katın ortasında edward kabini durdururken wusla
kollarını kavuşturmuştur, genç adam ona bakıyorken konuşur
“yıllar oldu, hala aynı mıyız dersin?”
wusla bu cevabın olumsuz olmasını bütün kalbiyle dilerken edward yüzünü tutarak ona eğildiğinde
genç kadın cevapları boşvererek kollarını açar ve *kocasının* boynuna dolar..

“asansörde mi yapacağız?”

edward gülümserken eli wuslanın eteğinin altından girip yolunu bulmuştur, genç kadın dudaklarını ısırırken edward onun dudaklarını öptükten sonra mırıldanır

“eskiden yer beğenmekte zorluk çekmezdik..”

wusla gülümserken edward karısının çamaşırını yavaşça bacaklarından indirir ve topluma açık bir alanda yere atmak yerine cebine koyarken wusla güler, edward da gülerek ona uzanırken wusla onun yüzünü tutuyor, yıllardır öpmediği dudaklarını öpüyorken her şey eskisi gibidir, genç kadının bir an için canı acırken edward bu hissetmiş, geri çekilir

“bir şeyleri tekrar oldurtmaya çalışmıyorum..”

“biliyorum.. yine de, çok uzun zaman oldu edward.. burdaki herkesten farklıyız biz, evlendik, bir çocuğumuz oldu, ayrıldık, birbirimizi unuttuk-“

“ben hala hatırlıyorum..”

wusla gülümser ve kızına kendisinden bir parça verdiği masmavi gözlere bakarken mırıldanır

“farkındayım..”

edward wuslanın yüzünü okşayarak parmaklarını sıcak boynunda dolaştırırken konuşur

“çok kalbimi kırdın wusla, tamir edilemez bir sürü kırığım var.. sadece hatırlamak yetmiyor..”

“ben bir şey istemiyorum edward..”

“ben bazen istiyorum..”

wusla sessiz kalırken edward gülümser

“yıllarca düşündüm, geri döndüğümde devam edebileceğim zamanlar olmuştu, ama o zamanların bile üzerinden yıllar geçti, şimdi neye döneceğimi bile bilmiyorum..”

wusla yutkunurken genç adama uzanır ve dudaklarını bulurken edward gözlerini kapatarak bir zamanlar şimdi etrafta dolaşan gencecik çocuklar gibi aşık olduğu kadının onu öpmesine izin verirken wusla kendini genç adam bastırır ve bacağına kaldırarak devam etmesini söylerken edward şakağını wuslaninkine yaslayarak yavaşça kendini onun sıcaklığına bırakır ve ikisi de hızlı bir nefes alırken wuslanın parmakları genç adamın saçlarında dolaşıyordur..

charlize üst lobiye gelerek kocasının nerede olduğuna bakınırken eidan karşısına fırlar, charlize bir adım geri atarken genç su konuşur

“dorian acı çekmemeli-“

“ve?” vesi, eidan fırlayarak ona uzanırken charlize feryat ederek geriler, bir yerden aresin kahkahasını duyarken bu çocuğu öldürecektir, oreon umrunda değildir, james öldürmeyin dememiştir, charlize duvara dayanırken eidan onu bastırıyor, heyecandan ölüyorken charlize bitmesini bekler, eidan geri çekilerek ona bakarken buz gibi bir havayı görür, yutkunurken deminki tutku çocuğundan eser kalmamış, gerileyecekken bir ses duyulur

“bayanların üzerine atlamamalısın eidan.. tanrıçaların hiç..”

eidan sola dönerken calis ona bakar, charlize hala konuşmuyorken calis mırıldanır

“ben olsam hızlıca seğırtirdim..”

eidan aynen onu yapar, yürürken ‘ama öptüm naber’ diye fısıldar, calis gülümser, sonra tanrıçaya dönerken konuşur

“eidan genç, ve çok heyecanlı.. kötü bir şey niyetlemediğine eminim..”

charlize buz gibi ona bakarken cevaplar

“beni izin almadan öpemezsiniz..”

calis doğru derken onun adına özür diler, genç kadın onu incelerken mırıldanır

“sen de beni öpmek istiyorsun..”

“oldukça..”

charlize hafifçe gülümser, onu geçerek uzaklaşırken calis de gülümser, yoluna devam eder..

“nereye gidiyoruz?”

ian sırtırken bryce güler, ikisi hızlı adımlarla uzaklaşırken ian lobiye henüz giren miss pierce’a yol verir, naunet gülümseyerek gençlerin çıkıp gitmesini izlerken önüne döner ve şöyle bir etrafına bakarken uzaktan onu izleyen bir genç adamı görür, kurtarılmış oreon gençlerinden biri olduğunu biliyor, ama isim cisim hiçbir şey hatırlamıyorken kaşlarını kaldırarak bakışlarını kaçırır ve arkasını döndüğünde delorayı görmüş, o tarafa giderek sorar

“şurada beni izleyen çocuğun adı nedir?”

delora şuraya bakar ve carter’ı görürken mmmlar

“carter, melanie’nin erkek arkadaşı..”

naunet hmmlarken delora carter’a el sallıyordur, sırtırken dişlerinin arasından konuşur

“çıtır, sen istemezsen ben giderim..”

naunet gülerken delora da gülerken ona döner

“iyi eğlenceler-ah ama önce, jason nerede?”

naunet kimseden haberi bile olmadığını söylerken delora öfler ve yoluna devam ederken naunet gülerken genç kadının arkasından bakıyordur, sonra dönerek carter’la tekrar göz göze gelirken genç adam gülümser, naunet dudaklarını ısırarak çıkış kapısına bakar, sonra tekrar carter’a dönerek göz kırpar ve kapıya ilerlerken carter da o çıktıktan sonra ensesini ovarak günün ödülü almak için *miss pierce*’ı takip eder..

delora hala jason’ı arıyorken yolda colmla karşılaşır, gülerken genç adamı önünden iter

“seni bitirdim, git kendine başkasını bul-“

“kimse beni jason’ı aradığı gibi aramıyor!”

delora ah yazık sana diyerek şöyle bir etrafına bakar, saçlarını bir kalemle toplayan kate’i gördüğünde colm da o tarafa bakar

“kadın kraliçe..”

“latty de kraliçe...”

“lattyyle yatmıyorum..”

“ama sırtına alıp kusturana kadar çeviriyorsun..”

colm sırtırken o eskidendi der, delora elini sallayarak onu odaklar

“bak çok meşgulüm, evlenmeden önce bir tanrıyla yatmış olmam gerek, anladın mı?”

“bunu nişanlını söylemeseydin daha güzel olacaktı-“

“aramızda sır yok! sen de bana söyleyeceksin!”

colm gülerken tamam sakın ol derken delora gidip kendine birini bulmasını emreder, colm derhal ortadan yok olurken gözü kate’de kalmıştır, elindeki dosyaları görevlilerin getirdikleriyle değiştiriyorken bir şeyler not alan kraliçeyi izlemeye devam eder..

“kraliçe mcdermott..”

kate yazdığı şeyden başını kaldıramadan artık otomatik olarak bu seslenişe *kate lütfen* cevabını verirken başını kaldırıp colm’u gördüğünde gülümser ve genç adamı gömleğinden tutarak kendine eğerken colm güler, kate genç adamı öperek bırakırken colm aptallaşmıştır, kate gülerken bilgisayarındaki bir şeyi gösterirken colm de eğilerek şöyle bir göz atar, ters bir şey göremiyorken kate lobiye giren conrad’ı gözlüyordur..

jensen içeri girerken loret bir köşede oturmuş, kağıtları yakıp yakıp söndürüyordur, genç adam ona yürürken mırıldanır

“ateşin de bu kadarı..”

loret gülümserken jensenin kalbi ısınır, genç kadın üst üste attığı bacaklarını indirirken göğsü sıkışır, ayağa kalkarken kanı aşağı akar, ona ilerlerken küçük jensen oldukça ilgilenir, loret ona bakarken konuşur

“jason gencecik bir kızı kaptı, sinirliyim..”

“gencecik kızlar mı var burda? nerde?”

sağa sola bakarken loret onu çenesinden yakalar, kendine baktırırken jensen sırttır, hafifçe ona yaklaşıp havayı ısınrken loret gülümser, ona uzanırken dudakları buluşur, jensen bir an sonra onu havalandırarak kendine çekerken loret avcısının beline bacağını dolar, çevredekiler yanarken jensen loreti söndürüyor, onu döndürerek koridora sokar, loret başını geri, duvara atarken jensen onun boynunu yalar, yanlarından geçen görevli kalp krizi geçirirken ikisi de umursamaz..

“geliyorum ben..”

colm bilgisayarın başından aniden ayrılan kate’e bakar, kraliçenin yürüdüğü yol üzerinde conrad da bulunuyorken colm kaşlarını kaldırır ve arkasına yaslanıp izlerken kate conrad’ı kolundan tutarak dikkatini çekmiştir

“komutan lysander..”
“kraliçe mcdermott..”
kate adamın sesiyle bile içinden titrerken gülümser, conrad onu izliyorken hafifçe gülümser
“jensen kellemi uçurur.”
“kocam merhametli bir kraldır..”
conrad ben daha ne merhametli krallar gördüm diyorken kate arkadaki boş ofisi işaret eder
“çok zamanınızı almam komutan..”
“rica ederim majesteleri, önden buyurun..”
kate derhal önden hızlıca buyururken conrad’ın bacakları yolu, gözleri başka bir şeyleri takip ediyordu, o başka bir şeyler zarifçe ofisten içeri bir adım atıp conrada dönerken genç adam kapıyı iterek kraliçeyi belinden yakalar ve ikisi de birbirini karşılarken kate inleyerek dudaklarının acıdığını hissediyordu, conrad’ın bakmaya doyamadığı bacaklar genç adamı iterek ona sürtünürken kate’in üzerinde hayal ettiği eller bacaklarından yukarı çıkıyordu, conrad başını geri çekerek nefes nefese kalan genç kadına bakarken kate gülümser
“ben kralımı bilmem ama sizin kraliçenizin uçuracak bir sürü başı var..”
conrad sırtırken kate genç adamın gözlerindeki parıltıyı görür ve kocasını hatırlarken inleyerek tekrar önündeki adama uzanır ve aynı açlıkla karşılık gördüğünde conrad’ın dudaklarına gülümser..

jensen loreti bir koridora atarken norman kaşını kaldırır, charlize’e dönerken sorar

“charlize? ister misin canım?”

charlize kalsın derken saatine bakıyor, konuşur

“artık koridorlarda seks yapmıyorum, antonio hoşlanmıyor.. ancak evin koridorlarında yapabilirim..”

ilerdeki calis bunu duyunca ona bakarken charlize dinlendiğinin farkındadır, norman mırıldanır

“antonio işini bilen bir adam inan, ama ben koridor maceralarımızı unutmadım..”

charlize gülümserken dayandığı masaya daha da oturur, ayakkabısının ucunu onun pantolonunun paçasına sokarken norman ona yürür, charlize bacağını onun bacağına dolarken mini eteği daha da yukarı çıkar, norman başını yana yatırırken boynunu iyice gererek mırıldanır

“bana vermeyeceğin şekerleri gösterme..”

charlize gülümserken cevaplar

“ben şekerçi dükkanı gibiyim, biliyorsun, doğru anahtarı sok yeter..”

norman ne demezsin derken charlize başını geri yatırır, saçları düşerken norman inleyerek ona bakar, sonra onu belinden tutarak kendine çekerken charlize başını kaldırarak ona bakar, norman fısıldar

“seni öpmek için hala izin almam gerekiyor mu?”

charlize gülümserken elindeki kalemle onun yanağına bir şey çizer, norman H’yi hissederken onun dudaklarını örter, charlize kalemi sırtından yere bırakır, calis gülümseyerek öbür tarafa dönerken charlize de gülümsüyor, normanın aklını sökmeye devam eder..

“sen niye yalnızsın burada?”

“kate conrad’la koklaşmaya gitti..”

delora kaşlarını kaldırırken colm sırtıyordu, bakışlarını ekrandan alıp güzel nişanlısına dönerken delora pek keyifli değildir, colm gülererek sorar

“rüzgarların tanrısı, genç kızların ateşi jason’ı bulamadınız mı genç hanım?”

“dalga geçme, bak dorian’ın rengi soldukça soluyor..”

colm ilerde tek başına oturan adama bakar, gerçekten de dorian bayılacakmış gibi duruyorken colm kaşlarını çatar

“ona mı yardım etsem yoksa sana mı bilemedim..”

“ona yardım et-ben geliyorum birazdan-jason!”

colm fırtına gibi uzaklaşan deloraya bakarken genç kadın sonunda aradığını bulmuş, tatlı diliyle bir şeyler söylüyorken bir adet delialona kanat kazanmış gibi uçarak lobide dolaşıyordur, colm’la göz göze geldiğinde derhal kıpkırmızı kesilerek adımlarını hızlandırır ve ilk kapıdan dışarı çıkarken colm gülerek yerinden kalkar ve küle dönmüş ateş kırana ilerler..

“dorian, iyi misin?”

dorian hımlayarak ona bakar, sonra iyi olduğunu söylerken ayağa fırlar, onu geçerek ilerlerken james ve pierce konuşarak içeri girmişlerdir, pierce dorianın yüzünü görünce james’i geri çekerken james ne oluyor diye o tarafa bakar, aç ateşi görürken owlar, pierce hayır derken dorian ona döner, james piercea bir saniye diyorken konuşur

“dorian,-“ dorian hızla ona dönerken bakışları kurt gibidir, şu anda tamamen hayvan beyniyle düşünüyordur, safi tutkudur, james ellerini havaya kaldırarak konuşur

“dorian inan gurur duydum, ama sen beni istemiyorsun-“ dorian atılarak onu duvara kısıtırken pierce ‘hey!’ler, james pierce eliyle geri iterken konuşur

“dorian, bak, üzerimde çok arzu var-“ dorian onun göğsüne ellerini bastırırken james küfreder, pierce onları izliyorken dorian jamesin boynunu koklar, derin bir nefesle içine çekerken james gözlerini kapatmış, elleri havada, duruyordur, dorian kendini ona sürterken james ağzı aralanarak ilerdeki piercein kolunu tutar, pierce kızmış, kolunu çekerken geriler, colma çarparken colm ağzı açık, izliyordur, dorian bir an sonra elini evren başkanının bacaklarının arasına indirir ve onu avuçlarken colm çevrelerindeki masalardaki şeylerin zangırdadığını hisseder, solundaki piercea bir bakış atarken james ateşin dudaklarını yakalamış, tüm gücüyle öpüyordur, dorian usul sesler çıkartıyorken serbest kalmak istiyordur, james onu kalçasından tutar ve sıkarken dorian ulur gibi bir sesle sakinleşir, pierce dönerek uzaklaşırken colm eyvahlar olsun diyordur, diğer taraftan yutkunuyorken ilerleyerek sakinleşmiş dorianı jamesin üzerinden çeker, james gözlerini açarak onlara bakarken nefesini bırakır, çıktığı kapıdan geri dönerken dorian sessiz, iskemlelerden birine oturur..
